

Can Nuroğlu

YALNIZCA İSA
-Mesih'in Sırrı-

*"Başlarını kaldırınca
yalnızca İsa'yı gördüler..."*

G D K

GDK: 460

KİTAP: Yalnızca İsa – Mesih'in Sırrı

YAZAR: Can Nuroğlu

ISBN: 978-625-7927-25-3

T.C. Kùltür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 16231

© Gerçeğe Doğru Kitapları

Davutpaşa Cad. Emintaş

Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/87

Topkapı, İstanbul - Tùrkiye

Tel: (0212) 567 89 92-93

E-mail: yaybilgi@gmail.com

www.gercegedogru.com

www.cannuroğlu.com

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92-93

Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sit.

No: 81/87 Topkapı, İstanbul

Mart 2021

İçindekiler

Giriş	5
1) İsa Mesih ile Peygamberler	12
2) İsa Mesih'in Doğuşu	26
3) İsa Mesih ile Yahya	40
4) İsa Mesih ile Şeytan	53
5) İsa Mesih ile Yahudiler	68
6) İsa Mesih'in Zaferi	81
7) İsa Mesih'in Dönüşü	93
Son Söz	103

Giriş

Tarihin tozlu sayfalarına şöyle bir göz attığımızda, dünya tarihine damgasını vurarak onun akışını değiştiren birçok önemli isimle karşı karşıya kalırız. Bu kişilerin kimi büyük cesaret örneği sergileyip düşman ordularını yenerek büyük imparatorluklar kurdu, kimi ise önemli eserler yazarak gerek içerisinde buldukları gerekse kendilerinden sonraki nesilleri derinden etkiledi.

Ancak tek başına dünya tarihinin gidişatını şekillendiren ve eşi benzeri olmayan hayatıyla tüm insanlığa ilham kaynağı olan biri var ki, O ne savaştı ne de devlet kurdu. Kendisi bir kitap yazmadıysa da, asırlardır hakkında binlerce ki-

Dünyanın ücra bir köşesinde geçirdiği kısa ve mütevazı yaşamı öylesine etkileyiciydi ki, bugün dünyanın her yerinde insanlar hâlâ O'nu methetmektedirler.

tap kaleme alındı ve hâlâ alınmaya devam edilmektedir. Dünyanın ücra bir köşesinde geçirdiği kısa ve mütevazı yaşamı öylesine etkileyiciydi ki, bugün dünyanın her yerinde insanlar hâlâ O'nu methetmektedirler. O'nu bilen herkes, O'nun sevgi dolu sözlerine, olağanüstü merhametine ve ilahi yetkisine hayrandır. İçinde yer aldığımız bu çağda, neredeyse ismini duymayan kimse kalmadıysa da O'nun gerçek anlamda kim olduğunu bilen pek azdır. Kimden bahsettiğimizi tahmin etmişsinizdir: İsa Mesih!

İnsanlar asırlardır İsa'nın kimliği ile ilgili farklı fikirler yürütmektedirler. Ancak kendisinin gerçekte kim olduğunu kavrayabilmemiz için doğrudan, hayatını bütün yönleriyle aktaran ve harika sözlerini içeren İncil'i açıp incelememiz gerekir. Bu arada, İncil'in tahrif olduğuna dair tartışmalar günümüzde hâlâ varlığını sürdürmekteyse de söz konusu hususta vurgulanabilecek esaslı bir gerçek, sözünün eri olan Tanrı'nın kutsal vahyilerinin değiştirilip kaybolmasına asla izin vermeyecek oluşudur. Somut kanıtlar arayanlar için ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, İncil'in tarihsel güvenilirliğini fazlasıyla kanıtlayan binlerce antik nüshası, bugün dünyanın farklı müzelerinde sergilenmektedir.

İncil’de, baştan sona kadar, İsa Mesih’in olağanüstü kimliği pek çok açıdan gözler önüne serilmektedir. Toplam 27 bölümden oluşan İncil’in ilk kısmında, bizlere öncelikle Matta, Petrus adına yazan Markos ve Yuhanna gibi İsa’nın kendisini yakından izleyen havarilerinin görgü tanıklığı sunulur. Ayrıca havarilerden başka, yani sonradan İsa’nın ardından gelen ve olup bitenleri detaylı bir şekilde araştıran Luka’nın da tanıklığına ve kilise topluluğunun ilk otuz yıllık tarihçesine yer verilir. Bu isimlerin yanı sıra İncil kapsamında en ilginç olanı ise, başlarda İsa’ya düşman kesilen ve kendisini Hristiyanlığı yok etmeye adanmış, ancak Mesih’i ilahi bir görümde gördükten sonra yönünü yüz seksen derece değiştirerek geri kalan hayatını İsa’nın yolunda harcayan Pavlus’un tanıklık sözleri ile ilk kilise topluluklarına yazdığı mektupları yer alıyor olmasıdır. Bunlara ek olarak İncil’in son bölümü, dirilmiş olan ve Baba Tanrı’nın sağında bulunan İsa Mesih’in kendi tanıklık sözlerini bize aktarır.

Kısaca toparlayacak olursak, İsa’yı gerçekten tanımak isteyen bir kimse için atılacak en doğru adım, yaygın söylentilere ya da insanların yorumlarına kulak vermek yerine, İsa Mesih’in hayatını doğrudan aktaran ve

Tanrı'nın Ruh'u aracılığıyla vahyedilen İncil'e başvurmasıdır.

İsa Mesih'in kimliği meselesi, şüphesiz, sadece okumak ve araştırmakla anlaşılacak basit bir mevzu değildir. Bunun çok derin ruhsal ve kişisel boyutları da vardır. Bu yüzden ki İncil'de, Mesih'in kimliğinden söz edilirken, bunun ilahi bir sır olduğunun altı

Nihayetinde, İsa sıradan bir insana benzese de aslında tanrısal bir öze sahiptir.

özellikle çizilir. Nihayetinde, İsa sıradan bir insana benzese de aslında tanrısal bir öze sahiptir. Dolayısıyla, Mesih'in derin sırrını anla-

mak için yüreğimizin ruhsal gözlerinin açılmasına ihtiyacımız vardır. Nitekim, İsa Mesih sadece 2000 sene önce yaşamış sıradan bir insan değildir; O'nun var oluşu bütün zamanları da kapsamaktadır. Eskiden, yani fiziki olarak bu dünyada mevcudiyet gösterdiği zamanlarda, körlerin gözlerini açtığı ve hastaların içinden kötü ruhları kovduğu gibi, İsa Mesih bugün de adını zikreden herkese dokunur ve onlara şifa verir. Yirmi birinci yüzyılda dahi, İsa'nın kendilerine görünüp seslendiğine ve mucizeler yaptığına tanıklık eden pek çok kişi vardır. Bu anlamda da, en başta ifade ettiğimiz gibi, İsa Mesih hakkında yalnızca bil-

gi sahibi olmak yeterli değildir. O'nu gerçekte tanıyabilmemiz için gönlümüzü kendisine açmamız gerekir, çünkü O hâlâ yaşıyor ve hep yaşayacaktır.

Bu kitabı yazmama sebep olan şey, insanların Hristiyan inancımıla ilgili bana sık sık isabetsiz sorular yöneltiyor olmasıdır. Merak edilen konular genellikle Hristiyan tarihi ve teolojisine dairdir.

Bu bağlamda karşılaştığım sorular genellikle, “*Hristiyanların şöyle inandıklarını duyuyoruz... ya da Hristiyan tarihinde geçen bu olaya ne diyorsunuz?*” şeklindedir. Elbette bunla-

Hristiyanlığın esasen ne olduğunu anlamak için, Hristiyanların bugün ya da tarih içinde yaptıklarına değil, İsa Mesih'e doğrudan bakmak gerekir!

rının hepsi, birer açıklaması olan önemli sorulardır. Ancak kanaatimce bunları irdelerken çok önemli bir gerçek gözden kaçırılmaktadır. Nitekim, Hristiyanlığın esasen ne olduğunu anlamak için, Hristiyanların bugün ya da tarih içinde yaptıklarına değil, İsa Mesih'e doğrudan bakmak gerekir!

Öyle ki, Hristiyanlık olsun, İslamiyet olsun, aslında her hangi bir inancı, *mensuplarına bakarak* değerlendirdiğimizde, yanılabilme

olasılığımız kesinlikle çok fazladır. Konumuz çerçevesinde ilerleyecek olursak, Hristiyanların bugün ya da tarih içinde, ait oldukları inancın ilkelerine ne kadar sadık kalıp kalmadıkları tartışılabilir. Ancak bu Hristiyan inancının doğru veya yanlış olduğunu kanıtlamaz. Neticede Hristiyan olarak beni bağlayan başka Hristiyanların düşünceleri veya davranışları değil, Mesih'in kişiliği ve İncil'in öğretileridir. Kaldı ki, bana göre Hristiyanlığı en doğru şekilde değerlendirebilmemiz için öncelikle bu inancın kaynağı ve kökü olan İsa Mesih'e odaklanmamız gerekir. Diğer konuları ancak temel olan bu gerçeğin perspektifinden doğru düzgün anlayabiliriz.

Bu kitap aracılığıyla sizleri Hristiyan inancının özüne yani kalbine geri götürmek istiyorum. Nitekim, '*Hristiyan*' kelimesi anlam itibarıyla '*Mesih'i izleyen*' demektir. Benim temel arzum, sizleri 2000 sene önce, bu coğrafyada, Orta Doğu'da yaşayan gerçek İsa Mesih ile tanıştırmaktır. Kendisinden sonra ismini taşıyan din veya mezhepler birçok açıdan evrimleşmiş olabilir. Ancak gerçek şudur ki, bu durum İsa'nın kutsiyetini hiç bir surette bozamaz. Sizler de lütfen, Hristiyanlık hakkında duyduğunuz olumsuz veya önyargılı bakış açılarınızı bir kenara bırakıp, İncil'in orijinal mesajını takip ederek bu yolculukta bize eşlik

edin. Nitekim başka birçok konuda farklı düşünsek bile, İsa Mesih'in kıymeti konusunda hemfikir olduğumuza eminim. Şu andan itibaren, dünya tarihini değiştiren ve hâlâ insanların hayatlarına dokunmaya devam eden olağanüstü bu kişinin sadece düşüncelerinizi değil, tüm hayatınızı da derinden değiştirmesine hazır olun. Şimdi sizi İsa Mesih ile baş başa bırakıyorum.

1

İsa Mesih ile Peygamberler

Sıradan bir insanın hikayesi doğumuyla başlar. Ancak İsa'nın yaşam öyküsü daha doğmadan asırlar öncesine dayanır. Çünkü, O'nun hikayesi dünyanın, insanın var oluş hikayesiyle bağlantılıdır.

Tevrat olarak adlandırılan Kutsal Kitap'ın ilk bölümlerine göre, Tanrı en başta mükemmel bir dünya yarattı. Her şeyi harika bir düzene koyduktan sonra, hepsinin üzerinde kendi benzeri şekilde yarattığı insanı egemen kıldı. İnsanların ilk ataları, Adem ve Havva, Tanrı'nın ruhsal çocukları olarak kainat üzerinde yetkili olmak üzere yaratıldılar. Ardından, Rab onları

İnsanların ilk ataları, Adem ve Havva, Tanrı'nın ruhsal çocukları olarak kainat üzerinde yetkili olmak üzere yaratıldılar.

yeryüzünde harika bir bahçeye yerleştirip tüm ihtiyaçlarını karşıladı. Bir tek, iyiyle kötüyü bilme ağacından yemelerini yasakladı. Tanrı'nın istediği, özgür iradeye sahip olan insanların her konuda kendisine güvenip bağlı kalmalarıydı. Ne var ki, yılan kılığında girmiş İblis'in ayartması sonucunda Adem ve Havva yasak meyveden yiyerek Tanrı'nın sevgisine ihanet ettiler. Dahası, Şeytan'ın yalanlarına kanmakla maalesef günahına ve isyanına da ortak oldular.

Adem ve Havva günah işler işlemez utanç duymaya başladılar. Tanrı daha önceden de yaptığı gibi isimlerini çağırınca, ilk defa korku hissettiler ve saklanmaya ihtiyaç duydular. Sonra Rab'bin sorgulaması karşısında, suçlarını kabul etmek yerine birbirini suçlamaya başladılar. Böylece Rab onları cezalandırmak zorunda kaldı.

Baştan beri Tanrı, günahın nihai sonucunun ölüm olduğunu belirtti. Burada ölüm sadece fiziksel anlamda hayattan kopmak değil, ruhsal ve neticede ebedi anlamda Tanrı'dan kopmak anlamına gelmektedir. Nihayetinde, söz konusu ruhsal kopuş o andan itibaren tüm insanlarda etkisini göstermeye başladı. Bu kopuşu takiben Rab Adem ve Havva'ya, üzerinde yetkili kılınmış oldukları dünyanın onlara karşı isyan edeceğini belirtti.

Artık Adem eskisi gibi bahçede çalışmaktan zevk alamayacak, ancak alın teriyle geçinebilecekti. Kadın da kocasına uyum sağlamakta zorlanacak ve doğum yaparken sancılar çekecekti. Buraya kadar anlatılanlardan görüleceği üzere, manzara oldukça vahimdir. Dahası Adem ve Havva'nın bu hatası, kendilerinden doğan tüm insanları, bizi dahi, etkisi altına almaktadır. Nitekim hepimiz ölüyoruz, çünkü bu günah neticesinde bütün insanlık yani hepimiz günaha bulaştık.

Ancak, tam bu sırada, Adem ve Havva'ya günahlarının sonuçlarını bildirirken, Rab bir umut dalını uzattı ve onlara *'kadının soyundan'* gelerek İblis'in *'başını ezecek'* bir Kurtarıcı'dan söz etti (Yaratılış 3:15). Bu husus çok ilginçtir. Çünkü, soy kadından türemez, erkekten gelir. İşte oldukça belirgin bu ifadeyle Tanrı, İsa Mesih'e ilişkin ilk ipucu verir. Gelen *Kurtarıcı'nın* bir erkeğin müdahalesi olmadan, yalnızca bir kadından doğarak geleceğini ve Şeytan'ı alt edeceğini müjdeler. Bu tüm insanlık için harika bir haberdir!

Adem ve Havva Aden Bahçesinden atıldıktan sonra günahın ilk kurbanına rastlarız. İlk oğulları Kayın'ın, öz kardeşi olan Habil'i öldürmesiyle başlayıp ilerleyen süreçte, günah ve ölüm dünyada öyle yayılmıştır ki, Tevrat'ta buna ilişkin olarak insanların *'aklı fikri hep kö-*

tülükteydi' şeklinde bir ibare yer alır (Yaratılış 6:5). Bu sırada, insanların İblis'e bağlı kötü ruhlarla yapmış oldukları derin bir işbirlikleri neticesinde, Tanrı bütün dünyayı silip süpürmeye karar verdi. Ancak, en baştaki insanlara verdiği söz uyarınca, insanları top yekün yok

etmemek ve soyun devam etmesini sağlamak amacıyla ailesiyle birlikte Nuh'u ve hayvanları, inşa ettirdiği koca bir gemiyle kurtardı.

Ne var ki, tufandan birkaç nesil sonra, insanlık yine başını alıp her tür pislige bulaştı. Bu hususta antik çağdaki insanlar, kendi ego-larını tatmin etmek için yüce Yaradan'a meydan okuyacak biçimde Babil Kulesini yaptılar. Bunun neticesinde ise, Tanrı onları bir daha yok etmemek için dillerini karıştırarak yeryüzüne dağılmalarını sağladı. İşte yeryüzünde farklı dillere sahip birçok ırk ve milletin varolma sebebi budur. Anlaşılan odur ki, bugün farklı diller konuşuyor olmamızın yanı sıra, yeri geldiğinde milliyetçilik veya ırkçılık yapmamız da esasen Babil'deki isyana dayanmaktadır.

Peki bu üzücü manzara karşısında Tanrı ne yaptı? Baştan beri Adem ve Havva'ya verdiği '*Kadının soyu*' sözünü unutmadı. Babil olayından sonra Avram adında bir adama görünerek şöyle seslendi:

"Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim ülkeye git. Seni büyük bir ulus yapacağım, seni kutsayacak, sana ün kazandıracacağım, bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki

bütün halklar senin aracılığınla kutsanacak” (Yaratılış 12:1-3).

Tanrı Avram'ın soyunu alabildiğine kut sayacağını belirtirken bunu özellikle diğer uluslara bereket kaynağı olsunlar diye yaptığını vurguladı. Daha sonra Rab onun ismini 'Ulusların Babası' anlamına gelen İbrahim'e çevirdi. Rab'bin amacı, seçilmiş bu adamın soyuyla kendini

*Rab'bin amacı,
seçilmiş bu adamın
soyuyla kendini
bütün insanlara
tanıtmak ve baştan
vaat edilen
Kurtarıcı'nın yolunu
hazırlamaktı.*

bütün insanlara tanıtmak ve baştan vaat edilen Kurtarıcı'nın yolunu hazırlamaktı.

İlerleyen süreçte, başka birçok peygamber, İbrahim'in soyu olan İsrail halkına seslendi. Hepsi kutsal soydan doğacak olan Kurtarıcı'nın yolunu hazırladı. Örneğin, Yahudiler'i Firavun'un esaretinden kurtaran Musa, halkına kırk sene çölde önderlik yaptıktan sonra kendisinden sonra gelecek daha yüce bir önderden şöyle söz etti:

“Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber

çıkacaktır. Onu dinleyin” (Yasanın Tekrarı 18:15).

Bu ayetlerden, gelecek önderin İsrail ulusundan çıkması gerektiğini görürüz. Ayrıca burada, gelen Kurtarıcı aynı zamanda bir ‘peygamber’ yani Tanrı adına konuşan biri olarak nitelendirilir. Hatta sonraki ayetlerde Tanrı şunu ekler: “Sözlerimi onun ağzından işiteceksiniz.”

Tanrı’nın bunu belirtmesindeki husus, İsrail halkının Tanrı’yla Sina Dağı’nda ilk karşılaştıkları zaman korkutucu sesine dayanamayıp, korkup kaçmaları olmuştur. Bu yüzden Tanrı, kutsal ‘Sözünü’ aralarına göndermeye söz verir. İşte burada, asırlar sonra ortaya çıkacak İsa Mesih’e ilişkin güçlü bir işaretle daha karşı karşıya kalırız. Çünkü O, doğduğu zaman ‘Tanrı Sözü’ (Arapça: Kelamullah) olarak nitelendirilir (bkz. Yuhanna 1:1-18).

İlerleyen süreçte daha başka peygamberler de Mesih’ten yıllar öncesinden kendisine ilişkin çok net bilgiler aktardılar. Birkaçının özetini paylaşalım:

- Mika 5:2 (M.Ö. 700) “Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail’i benim adıma yönetecek

olan senden çıkacak. Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.”

Peygamber Mika'nın bu sözleri Musa aracılığıyla Yahudiler'e vaat edilen önderin Beytlehem kasabasında dünyaya geleceğini belirtir.

- Yeşaya 7:14 (M.Ö. 700) *“Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.”*

Peygamber Yeşaya baştan beri Havva'ya bildirildiği gibi gelen Kurtarıcı'nın ilginç bir belirtisinden söz eder, O bakire bir kızıdan doğacak. Dahası ona 'Tanrı bizimle' anlamına gelen İmmanuel ismini koyarak tanrısal kimliğine işaret eder.

“İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.”

- Yeşaya 9:6-7 (M.Ö. 700) *“Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak. Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adaletle, doğrulukla*

kuracak ve sonsuza dek sürdürecektir. Her Şeye Egemen RAB'bin gayreti bunu sağlayacak.”

Bu ayetlerde Yeşaya beklenen Kurtarıcı'nın olağanüstü bir takım unvanını sıralamakla beraber gelen önderin Davut'un tahtı üzerinde ebediyen krallık süreceğini belirtir. Bundan önce Rab aşağıdaki vaadi Kral Davut'a verdi...

- 2. Samuel 7:11-15 (M.Ö. 1000) *“RAB senin için bir soy yetiştireceğini belirtiyor: Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak... Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir.”*

Ayetlerin başında Rab Davut'a kendisinden sonra kral olacak oğlu Süleyman'la ilgili konuşmaya başlar ancak ilerleyen ayetlerde ebedi nitelikte olan ve *‘Tanrı Oğlu’* olarak tasvir edilen bir başka önder söz konusudur. İşte bu yüzden Yahudiler, Davut'un soyundan *‘Tanrı'nın Oğlu’* niteliğinde büyük bir Kral Mesih bekliyorlardı.

- Zekeriya 9:9 (M.Ö. 500) *“Ey Siyon kızı, sevinçle coş! Sevinç çığlıkları at, ey Yeruşalim kızı! İşte kralın! O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür. Eşeğe, evet, sıpaya, eşek yavrusuna binmiş sana geliyor!”*

Çoğu Yahudi, Davut’un soyundan görkemli ve gururlu bir kral bekliyordu ancak peygamberlerin sözlerine dikkat edilirse gelen Kurtarıcı adil ve alçakgönüllü biri olacaktı. Hatta peygamberler O’nun hemen krallığa başlamayıp önce hayatını bir kurban olarak sunacağını belirttiler:

“Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti.”

- Yeşaya 53:3-11 (M.Ö. 700) *“İnsanlarca hor görüldü, yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı. İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü, ona değer vermedik. Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, acılarımızı o yükledi. Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığımızı, vurulup ezildiğini sandık. Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.*

Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi. O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını. Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü. Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden yaşayanlar diyarından atıldı. Onun kuşağından bunu düşünen oldu mu? Şiddete başvurmadığı, ağzından hileli söz çıkmadığı halde, Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, ama öldüğünde zengininin yanındaydı. Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü, acı çekmesini istedi. Canını suç sunusu olarak sunarsa soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak. RAB'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek. Canını feda ettiği için gördükleriyle hoşnut olacak. RAB'bin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını aklayacak. Çünkü onların suçlarını o üstlendi."

İsa Mesih'in doğumundan yüzlerce sene önce yazılan bu satırların isabeti gerçekten şaşırtıcıdır. Peygamber Yeşaya, inanılmaz ayrıntılarla İsa'nın halim ruhluluğu, fedakarca ölümü ve ölüm üzerindeki nihai zaferini kendi gözleriyle görmüş gibi aktarır. Bu kadar detaylı bir anlatımın tesadüf olması ya da İsa

Mesih'ten başka birini anlatıyor olması imkansızdır. Bu Tanrı'nın işidir, Rab'bin kutsal sözleridir.

* * *

Aslında Tevrat ve Zebur'da geçen peygamberlerin yazılarında da buna benzer İsa Mesih'in kimliğini ve hayatını tasvir eden daha birçok örneklerle rastlamak mümkündür (bkz. Mezmur 16, 22). Anlaşılan odur ki, daha dünyaya gelmeden önce İsa Mesih'in profili hazırlanmıştır. Neden? Çünkü O baştan beri beklenen Kurtarıcı'dır!

*İsa, diğer
peygamberler gibi
Tanrı adına
konuşuyor olsa da
baştan beri esas çok
daha yüce bir
kimliğe ve ulvi bir
konuma sahipti.*

Görüldüğü gibi İsa'nın, sanıldığı üzere, yalnızca peygamber dizinine eklenecek yeni bir isim olmadığı ve olamayacağıdır. İsa, diğer peygamberler gibi Tanrı adına konuşuyor olsa da baştan beri esas çok daha yüce bir kimliğe ve ulvi bir konuma sahipti. Çünkü bütün peygamberler, herkes gibi kusurlu insanlardı. Bir tek İsa Mesih kusursuz bir yaşam sergiledi (Yuhanna 8:46). Hiç bir peygamber kurtarıcı

olarak gelmedi, sadece yol gösterici niteliğinde hizmetleri vardı. Görevleri, insanları Tanrı'nın sözüyle buluşturmaktı. İsa Mesih ise yolun da sözün de ta kendisidir (Yuhanna 14:6). Peygamberler, İblis'le iyi kötü mücadele ettiler ancak İsa en başta Havva'ya söz verildiği gibi Şeytan'ın başını ezerek tüm insanları kurtaracak güce sahipti (1. Yuhanna

3:8). Peygamberler kendi canları için Tanrı'ya yakarmışlarken, bir tek İsa Mesih insanlığın günahını üstlenerek, tüm herkesin yerine kurban oldu. En önemlisi ise, bütün peygamberler zamanları geldiğinde öldü ve gömüldü, ancak İsa Mesih ölümü yendi. Dahası, kıyamet gününde yeryüzüne geri dönecek ve tüm dünyaya hükmedecek olan beklenen hükümdar da İsa Mesih'tir.

2

İsa Mesih'in Doğuşu

İsa'nın doğumu deyimi yerinde ise, baştan sona ironiler dizini olarak gelişti. Öyle ki, asırlardır beklenen kral ve dünyanın kurtarıcısı, zengin ve soylu bir ailede doğmak yerine oldukça mütevazı genç bir çifte bağışlandı. Doğumu antik dünyanın ünlü metropollerinden birinde değil, küçük bir kasabada Beytlehem'de gerçekleşti. Hatta annesi Mer-yem, doğurma vakti gelince kalacak bir yer bulamadıklarından dolayı, oğlu İsa'yı samanla dolu bir yemliğe koymak zorunda kaldı. Doğuşunu müjdeleyen melekler de kime haber verdiler? Krallara veya din büyüklerine gitmek yerine, kırdaki sürüleri yanında nöbet tutan çobanlara görünerek *"Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu Rab olan Mesih'tir"* dediler. Böylece İsa'nın ziyaretine gelen ilk insanlar, fakir fukara köylüler oldu.

Elbette, bunların hiç biri tesadüf değildir. Aksine bu manzarada çok güçlü bir mesaj vardır: Tanrı alçakgönüllülere lütfeder!

İncil, İsa'nın soy kaydını dizerek başlar. İlk ayetlere göre İbrahim'in ve Davut'un soyundan gelmesi çok büyük önem taşır. Çünkü gelecek olan Kurtarıcı'nın, peygamberlerin sözleri uyarınca, asırlardır beklenen Mesih konumuna sahip olabilmesi için belirli bir takım kritere uyması gerekir. Nitekim, İncil'in metni boyunca, İsa'nın her açıdan peygamberlerin kendisi hakkında yüzlerce sene evvel yazdıklarına uyduğu görülmektedir.

Öncelikle, baştan beri Havva'ya bildirildiği gibi, beklenen Kurtarıcı'nın bakireden doğarak mucize sonucu ortaya çıkması gerekiyordu.

Öncelikle, baştan beri Havva'ya bildirildiği gibi, beklenen Kurtarıcı'nın bakireden doğarak mucize sonucu ortaya çıkması gerekiyordu. Bu kehanete uygun olarak, bir gün Melek Cebrail yeni nişanlanmış bir kız olan Meryem'in karşısına çıktı. Meryem haliyle çok şaşırды ve korkuya kapıldı. Cebrail ise "Korkma Meryem, Tanrı'nın lütfuna eriştin" diyerek ona iyi haber getirdiğini belirtti. Gebe kalıp

Öncelikle, baştan beri Havva'ya bildirildiği gibi, beklenen Kurtarıcı'nın bakireden doğarak mucize sonucu ortaya çıkması gerekiyordu. Bu kehanete uygun olarak, bir gün Melek Cebrail yeni nişanlanmış bir kız olan Meryem'in karşısına çıktı. Meryem haliyle çok şaşırды ve korkuya kapıldı. Cebrail ise "Korkma Meryem, Tanrı'nın lütfuna eriştin" diyerek ona iyi haber getirdiğini belirtti. Gebe kalıp

bir oğul doğuracağını söyledi. İsmi “İsa olacaktır” dedi. Ayrıca, “Doğan ocuk çok büyük olup, ‘Yüceler Yücesi’nin Oğlu’ diye tanınacaktır” dedi. Çünkü İsa, atası Davut’un tahtına yükselecek ve ona vaat edilen egemenliği sonsuza dek sürdürecektir (bkz. Luka 1:28-33).

Tabii henüz çok genç olan Meryem için bu oldukça ŐaŐırtıcı hatta rkc bir olaydı. Asırlardır Rab’bin peygamberler aracılığıyla halkına sözünü ettiği büyük hükümdar Mesih kendisinden doğacaktı! Aynı zamanda bu haber Meryem için ciddi bir sorun teŐkil ediyordu. Kendisi hiç erkeğe varmamıŐtı. Yani, bekardı! Bunun yanı sıra yakında evlenmek için henüz yeni niŐanlanmıŐtı. Böylesi bir hamileliğin, başına çok büyük bir bela getireceğinden korkmak için oldukça haklı sebepleri vardı.

Buna karşılık Cebrail, Meryem’e, doğan çocuğun olağan iliŐkiden doğmayıp, Tanrı Ruhu’nun mucizevi iŐleyiŐi sonucunda rahmine düŐeceđini belirtti. Hatta bundan dolayı doğan ocuğa ‘Kutsal, Tanrı Oğlu’ deneceğini tekrarladı.

Burada iki önemli gerçek vardır: Birincisi, İsa, diğer Adem oğulları gibi günahlı bir doğayla değil, kusursuz ve günahsız biri olarak doğacaktı. İkindisi, Cebrail’in dediği gibi İsa, *Tanrı’nın Oğlu* kimliğine sahipti. Cebrail bunu fiziksel anlamda değil, özellikle insani doğaya

sahip bir baba figürü olmaksızın dünyaya geleceği için, ruhsal anlamda söyledi. Bu bağlama istinaden, İsa'nın Tanrı'dan başka bir babası yoktu. Dahası, Cebrail'in Meryem'e ilettiğinden başka, soyundan gelecek Mesih hakkında Davut'a söylenen sözler ışığında, Mesih Tanrı Oğlu sıfatıyla doğacaktı. Aynı zamanda İncil de O'nun ezelden beri *Baba Tanrı*'yla birlikte bulunduğunu belirtir (bkz. Yuhanna 1:1-2). Yani, İsa Mesih birçok açıdan *Tanrı Oğlu* sıfatına layıktır ama bunun içerisinde herhangi bir cinsel anlam söz konusu değildi, olamaz da.

İsa Mesih birçok açıdan Tanrı Oğlu sıfatına layıktır ama bunun içerisinde herhangi bir cinsel anlam söz konusu değildi, olamaz da.

Şimdi Meryem'in çok önemli bir karar vermesi gerekiyordu. Tanrı'nın bu dediğini kabul ederse, en başta nişanlısı olmak üzere, anne babası ve bütün toplum onu dışlayacaktı, hatta onu öldürmeye bile kalkabilirlerdi. Fakat Tanrı'nın hikmetine güvenen Meryem, her şeye rağmen "*Ben Rab'bin kuluyum, bana dediğin gibi olsun*" diyerek razı oldu.

Bu sırada, Meryem Yusuf'la nişanlıydı, yani o günün örf ve adetlerine göre evli bile sa-

yılırdı. Yusuf, nişanlısının hamile olduğunu anlayınca elbette ki çok şaşırması, çok da üzülmüştü. Yasaya göre onu yargıçlara teslim edebilir hatta istese kızı taşa tutturup öldürtebilirdi. Ancak merhametli ve doğru bir adam olduğundan Meryem'i rencide etmeden ondan ayrılmaya karar verdi. Bunun üzerine Rab, Yusuf'a da bir melek gönderip Meryem'deki bebeğin '*Kutsal Ruh'tan*' olduğunu bildirerek ona sahip çıkmasını söyledi.

Bu sırada, Tanrı melek aracılığıyla Yusuf'a da bebeğe konulacak ismi bildirdi. İsmi '*İsa*', orijinal dilinde '*Yeşua*' olacaktır dedi. Yeşua, o dönemde Yahudiler arasında yaygın olan Aramice dilinde "*Rab kurtarır*" yani "*Kurtarıcı*" demektir. Aslında o dönemdeki İsrail halkı onları Roma işgalinden kurtaracak bir kurtarıcı bekliyordu. Ancak Tanrı, Mesih'in onları öncelikle kendi günahlarından kurtaracağını belirtti. Böylece, Yusuf Meryem'i eşi olarak aldı ama İsa doğana kadar karısına dokunmadı. Burada anlatılmak istenen Meryem'in başka kimseyle fiziksel bir temas yaşamadığı, rahminde olanın tamamıyla ruhsal ve mucizevi bir oluşum olduğuydu (bkz. Matta 1:18-25).

Bu süreçte Meryem ile Yusuf Nasıra'da yaşıyorlardı. Ancak peygamberlerin dediklerine göre Mesih'in Davut kenti olan Beytlehem

kasabasında doğması gerekirdi. Bunu ayarlamak için Rab, koskoca Roma İmparatoru Sezar Oktavius Avgustus'u harekete geçirip sayım yaptırmasını sağladı. Böylece herkes adını kaydettirmek üzere kendi kentine dönmek zorundaydı. Bu Yusuf'la Meryem için hiç de kolay bir yolculuk değildi. Hamile olan Meryem'in yaklaşık 150 kilometrelik yol çekmesi gerekiyordu. Nihayet asıl memleketleri olan Beytlehem'e vardıklarında, sayımdan dolayı tüm akrabalarının evleri dolmuş olduğunu gördüler. Kalacak yer bulamıyorlardı. O dönemki köy evlerinin bir tarafında hayvanların yattığı bir bölüm de vardı. Dolayısıyla başka bir yer bulamayınca genç çift, mecburen hayvanların yanında konakladılar. Oradayken Meryem'in doğurma vakti geldi ve doğan bebeğini, oğlu İsa'yı, hayvanların yediği yemliğe yatırdı.

Söz konusu dönemde yeni doğan bir bebek için genellikle küçük bir kutlama yapılırdı. Kasabanın müzisyenleri bebeğin doğduğu eve gelip bir iki parça çalardı ve akrabalar dans ederlerdi. Mesih gibi büyük birinin doğumuna, çok önemli ve zengin adamların gelip kutlaması gerekirken ne ilginçtir ki, ilk haberi duyan çobanlar oldu. Dahası gökten gelen melekler korusu, krallar ve prenslerin huzurun-

da ilahiler okumak yerine, sıradan köylülerin önünde şu ezgileri söylediler:

*“En yücelerde Tanrı’ya yücelik olsun,
Yeryüzünde O’nun hoşnut kaldığı
insanlara esenlik olsun.”*

Dönemin sosyo-politik yapısı doğrultusunda, çobanlar, toplum tarafından en çok dışlanan ve sevilmeyen kesimdi. Böylece Rab meleklerini özellikle onlara göndererek, Mesih’in dünyevi makamlardan çok sıradan insanlara değer verdiğini vurguladı. Bu arada

gelen Cebrail'in, sözlerine dikkat edelim. Melek, en başta tüm halkı sevindirecek önemli bir müjde ilettiğini belirtti. Sonra Davut'un kenti olan Beytlehem'de bir Kurtarıcı, Rab olan Mesih'in doğduğunu söyledi. Yahudiler'in hepsi, kral olsun çoban olsun, büyük Mesih'in gelişini özlemle bekliyordu. Ne var ki çoğu O'nun büyük bir fatih olarak beyaz ata binmiş şekilde gelip Roma'yı devirmesini bekliyordu. Yani genel anlamda siyasi bir önder hayal ediyorlardı. Ancak meleğin dediğine göre, Kurtarıcı ve Rab olan Mesih

Ancak meleğin dediğine göre, Kurtarıcı ve Rab olan Mesih siyasi bir devrim değil esenlik getirmeye geliyordu.

siyasi bir devrim değil *esenlik* getirmeye geliyordu. Demek ki Mesih beklediklerinden çok ama çok daha büyük biriydi ve üstlendiği misyon da umduklarından çok daha yüceydi.

Melek, Mesih'i bulmaları için çobanlara çok belirgin bir işaret verdi: *'Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız'* dedi. Kuşkusuz o gece, yeni doğmuş yemlikte yatan İsa'dan başka bebek yoktu. Böylece çobanlar melek korosunu dinledikten sonra zaman kaybetmeden Beytlehem yoluna koyuldular. Meryem'le Yusuf'un yanına gelince, her şeyi

meleğin anlattığı gibi buldular. Tabii Mer-
yem'le Yusuf için, kırlarda onlara görünen me-
lek ordusundan söz eden birtakım çobanların
bir anda buldukları yere gelmesi çok büyük
bir sürpriz oldu. Bu aynı zamanda onlara gön-
derilmiş onaylayıcı bir teşvik mesajıydı. Yani,
onlara görünen meleğin aynı müjdeyi bu ço-
banlara bildirmesi, bu haberin gerçekten Tan-
rı'dan olduğunun kanıtıydı (bkz. Luka 2:1-21).

Yahudi geleneğine göre doğan her erkek
çocuğun sekizinci gün sünnet edilmesi gereki-
yordu. Bu, sembolik olarak, çocuğun asırlar
önce Tanrı'nın İbrahim'e verdiği vaade tabi
olduğu anlamına geliyordu. Nitekim dünyaya
gelen Mesih, aslında o vaadin hedefi ve doruk
noktasıydı. Böylece Cebrail'in, başta Meryem
ve daha sonra Yusuf'a, bildirdiği gibi sünnet
töreninde bebeğe '*Kurtarıcı*' anlamına gelen
'*Yeşua*' ismi verildi.

Doğumdan yaklaşık kırk gün sonra Mer-
yem'le Yusuf, İsa'yı Tanrı'ya adamak üzere
yakınlarında bulunan başkent Yeruşalim'deki
Kutsal Tapınağa götürdüler. Musa'nın Yasa-
sı'na göre, her rahmin ilk ürünü Rab'be aitti.
Böylece ilk doğan oğulun bedelini karşılamak
için ailenin bir kurban sunması gerekiyordu.
Genellikle kusursuz bir kuzu sunulurdu ama
aile fakir ise bir çift kumru ya da iki güvercin
yavrusu da yeterliydi. Kendi maddi olanakları

dahilinde Meryem'le Yusuf İsa için ancak iki kuş sunabildiler.

İnsan isterdi ki, şimdi Yerus alim'in Tapınağına gelmiŐken, yeni doğan Mesih'i karşılamak üzere bütün ileri gelen din bilginleri ve önderleri bu büyük ve yüce kralı karşılamak üzere kuyruğa geçsin...değil mi? Ne var ki İsa için, kapıda ne ileri gelen din bilginleri ne de yöneticiler vardı. O gün İsa'yı karşılamaya

yaşlı bir adam ve dul bir teyzeden başka kimse gelmemiŐti. Meryem ve Yusuf Tapınağa vardıklarında ilk önce, Őimon adında

*O gün İsa'yı
karşılamaya yaşlı
bir adam ve dul bir
teyzeden başka
kimse gelmemiŐti.*

doğru ve dindar yaşlı bir amcayla karŐılaŐtılar. Bu adamın Tapınak'ta ruhani bir vasfı yoktu, ancak Tanrı'nın vaadinin gerçekleŐmesini özlemle bekleyen bir insandı. Yıllar  nce Rab'den aldığı söze istinaden beklenen Mesih'i görmeden  lmeyecekti. Olan Őuydu, Meryem'le Yusuf'un Tapınağa geldikleri gün Kut-sal Ruh'un yönlendirmesiyle Őimon da aynı yere gelmişti. Bebeği görünce çok sevenen Őimon O'nu kucağına alarak Tanrı'ya Ő kretmeye başladı.

Bu sırada bir kişi daha, heyecanlı bir Şekilde ifte yaklaştı. Bu da Anna isminde yaşlı

bir kadındı. Çok genç yaşta kocasını kaybeden kadın hayatının kalanını dua etmek üzere Tanrı'ya adanmıştı. Böylece gece gündüz Tapınak'ta kalan yaşlı Anna da bebek İsa'yı görünce beklenen Mesih olduğunu fark ederek çok sevindi ve herkese bunu duyurmaya başladı. Ama anlaşılan şu ki bu iki yaşlının tanıklığına rağmen en başta din bilginleri ve Yeruslüm'in geneli Mesih'in gelişine hiç aldırılmamışlardı (bkz. Luka 2:21-40).

İsa Mesih'in doğumudaki ironilere son bir tane daha eklemek gerekir, Mesih doğduğunda, ailesinin yaşadığı ülkenin kralı 'Büyük' Hırodes ve din bilginleri onu hiç fark etmezken, ta uzaklardan, Mesih'in yıldızını gören birtakım yıldızbilimci ansızın yanına gelmiş olmasındır. Bunlar muhtemelen eski Pers ve Medler medeniyetlerinden kalma kayıtlarda rastlanan 'Majiler' yani birtakım kâhin ve alimlerdi. Majiler, yıldızların hareketlerini yorumlayan ve kralların rüyalarını tabir etmekle ün yapmış bilgin insanlardı. Bir zamanlar Peygamber Daniel, Babil'deyken onlara başkanlık yapmıştı ve onlara gelecek olan Mesih'ten söz etmiş olmalıydı ki, bu insanlar verilen işaretleri takip ederek O'nun gelişini dört gözle bekliyorlardı. İşte, Rab de bir şekilde bunu onlara gösterince, kalkıp binlerce kilometre öteye, Yeruslüm'e kadar geldiler. Ama ne ilginçtir ki, İsa

rail'in topraklarına varıncaya kadar Yahudiler'in Mesih'le ilgili olup bitenlerden henüz hiç haberleri yoktu.

O dönemde Yerusalim'de Roma adına bölgeyi yöneten Hirodes Yahudi değildi. Bu yüzden Mesih'in doğuş haberini duyunca kendisine bir rakip çıkmış olabilir diye bir hayli tedirgin olmuştu. Derhal din bilginlerini toplayıp beklenen Mesih'in nerede doğması gerektiğini sorguladı. Onlar da Mika 5:2'de geçen ayeti gösterek Beytlehem kasabası diye karşılık verdiler. Orası Yerusalim'den 10 kilometre uzaklıktaydı. Böylece Kral Hirodes yıldızbilimcileri ile görüştükten sonra onları Beytlehem'e uğurladı. Ama ne ilginçtir ki ne Hirodes ne de din bilginleri Mesih'i görmek için rahatlarını bozmaya tenezzül etmedi.

Rab'bin gönderdiği yıldız, yıldızbilimcilere yine rehberlik yaptı ve onları doğrudan Meryem ve Yusuf'un kaldığı eve yönlendirdi. Bu arada İsa artık yeni doğmuş bir bebek değil en az bir yaşında bir çocuktu. Yıldızbilimciler O'nun esas ne kadar yüce biri olduğunu bildiklerinden dolayı ayaklarına kapanıp huzurunda secde ettiler. Ayrıca, O'na krala yara-

Mesih gerçekte yüce bir kraldı ve de tüm ulusların kralı olmak üzere doğdu.

şır birtakım armağanlar verdiler: Altın, gün-
n k ve m r. Buradan anlaşılacağı üzere, Me-
sih gerçekte yüce bir kraldı ve de tüm ulusla-
rın kralı olmak üzere doğdu. Ne var ki kendi
halkı olan Yahudiler doğan çocuğun değerini
fark etmezken, çok uzaklardan gelen yaban-
cılar O'na tapındılar.

Hirodes'in kötü niyetini sezen Majiler,
Mesih'i ziyaret ettikten sonra memleketlerine
başka yoldan döndüler. Çünkü Kral Hirodes

son derece gaddar bir despottu. Paranoyak kaygılarından ötürü kendi eşini ve iki oğlunu bile öldürtmüştü. Kendisi ölüm döşeginde olan Hirodes, rakibi sandığı Mesih'i de öldürtmeye kalkıştı. Buna karşılık Tanrı, yine meleği aracılığıyla Yusuf ve Meryem'i uyarıp Mısır'a kaçmalarını sağladı. Ardından Beytlehem'de korkunç bir çocuk katliamı gerçekleşti. Mesih'in ailesi ise Mısır'da birkaç yıl kaldıktan sonra eski memleketleri olan İsrail'e geri döndüler. Orada, kuzeyde bulunan Nasıra adında, oldukça küçük ve önemsiz bir kasabaya yerleştiler (bkz. Matta 2).

Böylece İsa Mesih, sıradan halk arasında doğdu ve büyüdü. Basit bir marangoz oğlu olarak yetişti. Ancak daha doğmadan önce Cebrail'in Meryem'e ve Yusuf'a söylediklerine ve sonra doğumu etrafında gelişen olağanüstü gelişmelere bakıldığında, İsa'nın hiç de normal ya da sıradan bir insan olmadığı aşikârdır.

3

İsa Mesih ile Yahya

Bir kralın ziyareti söz konusu olursa, kendisini karşılamak üzere aylar öncesinden hazırlıklara başlanır. Gelen hükümdarın yüceliğine yaraşır bir biçimde konaklaması için en lüks oteller ve saygın kişilerle yemesi için en güzel mekanlar büyük bir itinayla ayarlanır. Ne var ki, ezelden beri vaat edilen Mesih'in gelişi için bunların hiçbiri yapılmadı. Geldiği zaman önüne kimse kırmızı halı sermedi. Aslında bunun nedeni aşikârdır; İsa Mesih gösteriş peşinde olmadığından, ken-

Gelişine ilişkin hazırlıklar ezelden beri çok büyük titizlikle Rab'bin kendisi tarafından gerçekleştirildi.

disinden bekleneceği üzere, büyük tantanayla gelmemiştir. Aynı zamanda bu sadeliğin yanı sıra, O'nun gelişi hiç de rastgele ve gelişigüzel

bir olay değildi. Gelişine ilişkin hazırlıklar ezelden beri çok büyük titizlikle Rab'bin kendisi tarafından gerçekleştirildi.

Daha önce ifade edildiği gibi, İsa doğmadan yüzlerce sene önce peygamberler, İsrail halkına, Mesih'in kendisiyle ilgili detaylar içeren pek çok bilgi ilettiler. Bunlara ek olarak ayrıca önünde Rab'bin yolunu hazırlayacak olan bir kimseden de bahsettiler: '*Çöldeki Ses*' veya '*İlyas*' tabiriyle bilinen bu adamın görevi, Yahudiler'i tövbeye çağırarak halkın yüreğini, gelen kral ve kurtarıcıyı karşılamaya hazırlamaktı. Çünkü Mesih'in istediği pahalı meskenler ve lüks mekanlar değildi. O'nun aradığı şey temiz ve pak yüreklerdi. Böylece Cebrail, Merzem'in yanına gelmeden birkaç ay önce başka birilerini de ziyaret etti.

Zekeriya, Yahudiler'in Kutsal Tapınak hizmetinde yer alan mütevazi bir adamdı. Çok önceden, Musa ve Harun'un döneminde kurulan ibadet düzeni uyarınca sadece Harun'un atası Levi oymağından kimseler Tapınak'ta görev alabiliyordu. Levililer arasında düzenlenen hizmet sırasına göre '*kâhin*' denen görevlilere, olağan işlerin dışında Tapınağın içerisinde buhur yakma ayrıcalığı hayatlarında ancak bir iki kere nasip olurdu. Sırası geldiği özel bir günde, Zekeriya bölüğüyle birlikte Yeruşalim'deki Tapınağa gelip büyük bir heye-

canla içerdeki buhur sunağına yaklaştı. Bu arada arkadaşları ve akrabaları kendisine dışarıda dua ederek eşlik ediyorlardı. Birden Zekeriya'nın karşısında bir melek belirdi. Rab'bin meleği korkuya kapılan Zekeriya'ya '*Duan kabul edildi, karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın*' dedi. Yahya demek '*Rab lütfetti*' demektir.

Bir hayli yaşlanmış Zekeriya ile eşi Elizabet yıllarca bir ocuk için dua etmişlerdi. şimdi ise Rab onları anımsayıp lütfunu goteriyordu. Ama bu sıradan bir ocuk olmayacaktı. Melek, ocuk için, '*Rab'bin gözünde büyük olacak*' dedi. Ayrıca meleğin belirttiği üzere, daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la dolan ocuk, doğuşundan itibaren Tanrı'ya adanmış biri olarak yaşayacaktı. Melek sözlerine "*Yahya, beklenen Rab Mesih'in önünden gidecek ve yolunu hazırlayacak kişi olacak*" diye devam etti. Peygamber Malaki, Rab'bin Mesih'in öncüsü olarak '*İlyas'ı*' göndereceğini söylemişti (Malaki 4:5-6). İşte meleğin dediğine göre, Peygamber İlyas'ın ruhu ve gücüyle gelen o büyük mjdecı, Yahya olacaktı.

Doğal olarak duyduklarına pek inanamayan Zekeriya bundan nasıl emin olabileceğini sordu. Melek Cebrail, bu haberi doğrudan Rab'bin huzurundan iletteğini belirttikten sonra, Tanrı sözüne inanmayan Zekeriya'nın dili-

nin tüm bu söyledikleri gerçekleşene dek tutulacağını söyledi ve yanından ayrıldı. Bu Zekeriya ve halkı için hem bir ibret hem de bir işaret oldu. Çünkü dışarı çıkıp konuşmadığını farkedenden insanlar Zekeriya'nın bir melek gördüğünü anladılar. Büyük şaşkınlıkla evine dönen Zekeriya kısa bir süre sonra eşi Eliza- bet'in hamile olduğunu öğrendi. Kadıncağız, utancını kaldıran ve olağanüstü lütfunu gösteren Rab'bi var gücüyle yüceltti. Böylece Rab hiç beklenmedik bir şekilde İsa Mesih'in yolunu hazırlamaya başladı (bkz. Luka 1:5-25).

Oldukça yaşlı ve kısır diye bilinen Eliza- bet sağlıklı bir oğul doğurduğu zaman, doğal olarak bütün akrabaları ve komşuları şaşkınlıkla toplanıp Rab'bin onlara göstermiş olduğu büyük lütfu dile getirdiler. Tabii, Yahudi gele- neği uyarınca sekizinci gün çocuğun sünnet olması gerekiyordu. Bu sırada büyük bir se- vinç içinde toplanan akrabalar doğan bebek için farklı isimler ileri sürüyorlardı. Annesi Elizabet ise isminin '*Yahya*' olacağını belirtti. Yine de akrabaların direnmesi üzerine, henüz konuşamayan Zekeriya'ya sordular. O da bir levha isteyip kendisine görünen melek Ceb- rail'in sözü uyarınca '*Adı Yahya'dır*' diye yazdı. Herkes şaşakalınca birden Zekeriya'nın dili çözüldü ve o da yüksek sesle Rab'bi yücelt- meye başladı. Tüm bu olup bitenler büyük bir

sansasyon yarattı ve yaşadıkları bölgede uzun bir süre konuşuldu. Tanrı'nın bu çocukla çok büyük şeyler yapacağını biliyorlardı ama tam olarak ne olduğunu henüz anlayamıyorlardı.

Tam bu sırada *Tanrı'nın Ruhu*, Yahya'nın babası Zekeriya'yı etkisi altına alarak pey-

gamberlikte bulunmasını sağladı. Öncelikle İsrail'in Tanrısı'nı öven Zekeriya, Rab'bin halkının yardımına geldiğini belirtip, Rab'bin çok eskiden beri peygamberler aracılığıyla halkına verdiği vaatleri anımsayarak *'Yücelerden doğan güneş'* olarak betimlediği Mesih'in yakında geleceğini müjdeledi. Elbette bununla kendi oğlu Yahya'yı değil, yolunu hazırlayacağı İsa'yı kastediyordu. Kendi oğlu için ise şöyle dedi: *"Sen de, ey çocuk, Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacaksın. Rab'bin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin"* dedi (bkz. Luka 1:57-80).

Bu sözlerde Yahya ile İsa arasında önemli bir kıyaslama yapılmaktadır. Yahya, *Yüceler Yücesi'nin peygamberi* iken Mesih ise *Yüceler Yücesi'nin Oğlu'dur*. Yahya, Rab'bin yolunu hazırlayandır. Mesih ise o yoldan yürüyecek Rab'bin kendisidir. Yahya çölde haykıran Rab'bin sesidir. İsa ise Tanrı'nın beden almış diri Sözü'dür. Bu sözler de ayrıca doğacak olan İsa'yı yücelerden doğan ve karanlıktaki insanları aydınlatan güneşe benzetmesi ilgi çekicidir. Bu, Peygamber Malaki'nin, *"Ama siz, adınma saygı gösterenler için ışınlarıyla şifa getiren doğruluk güneşi doğacak"* sözünü çağrıştırır (Malaki 4:2). Böylece Rab herkese, tüm bu ge-

lişmelerin çok uzun zamandan beri hazırlanan bir planın neticesinde gerçekleştiğini göstermiş olur.

Aradan yaklaşık otuz yıl geçti, Yahya ve İsa ayrı ayrı büyüüp ergin birer kişi olduktan sonra, Yahya, İsrail'in doğusunda bulunan Şeria Irmağı'nın ötesindeki çölden çıkıp insanları günahlarının bağışlanması için tövbe etmeye çağırmaya başladı. Bununla birlikte, mesajına kulak verip yanına gelen insanları nehirde vaftiz ediyordu. Aslında, o günkü Yahudiler için vaftiz tamamen yeni bir olay değildi. Örneğin, Tapınak'taki dini törenlere katılmak için yıkanarak arınmak gelenek haline gelmişti. Vaftiz, genellikle bedeninin tamamen suya batırılmasıyla gerçekleşirdi. Ne var ki Yahya'nın yaptığı biraz farklıydı. Çünkü öncelikle kendisi dini bir önder değildi ve yaptığı vaftiz de Yeruşalim Tapınağı'nın civarında değil, çölün yanındaki nehirde oluyordu. Aynı zamanda Yahya yabancıları değil, kendi halkını tövbeye çağırıyordu. Bu şekilde de aslında bütün Yahudiler'in tövbe etmeye ihtiyaçları olduğunu vurgulamaktaydı.

Yahya'nın üstlendiği bu hizmet, kendisiyle ilgili peygamberlerce söylenen sözlere uyuyordu. Yaklaşık 700 sene önce Peygamber Yeşaya, Rab olan Mesih'in yolunu hazırlayacak kişinin sesinin başkentten değil çölden

yükseleceğini söyledi (Yeşaya 40:3-5). Yahya'nın misyonu da Yahudi halkını Mesih'i karşılamak üzere ruhsal açıdan hazırlamaktı. Bunun için gururlu ve zengin insanların alçalması gerekiyordu. Aynı şekilde mazlum ve yoksul halkın da yükseltilmesi, çünkü Mesih'in getireceği egemenliğin adil bir zemin üzerinde kurulması gerekiyordu. Böylece Yahya'nın her kesime güçlü bir mesajı vardı. Yahya Peygamber, herkesi günahattan vazgeçip tövbeye yaradır bir yaşantı sürmeye çağırıyordu.

Tabii Yahya gibi çok farklı ve etkileyici bir peygamber ortaya çıkınca, Yahudiler'in akıllarında doğal olarak *"Acaba beklediğimiz Mesih bu mudur?"* sorusu dolaşmaya başladı. Ancak Yahya çok net bir şekilde Mesih'in kendisinden sonra geleceğini belirtti. Ayrıca Mesih'in kendisinden katbekat daha güçlü ve yüce olacağını söyledi. Hatta, *"Onun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim"* diyerek Mesih'in mutlak üstünlüğünü vurguladı (bkz. Luka 3:1-20).

Yahya'nın misyonu da Yahudi halkını Mesih'i karşılamak üzere ruhsal açıdan hazırlamaktı.

Yahya halkı tövbeye çağırıp vaftiz ederken gerçekleşen en önemli olay, İsa'nın da Yahya'nın yanına gelerek vaftiz olmayı iste-

mesiydi. Başta Yahya karşı koyduysa da İsa kendisine onun eli altında vaftiz edilerek Tanrı'nın planına uyması gerektiğini belirtti. Yahya, İsa'nın bu isteğine razı oldu ve O'nu vaftiz etti. İsa sudan çıkınca çok ilginç şeyler olmaya başladı. Birden gökler açıldı ve Kutsal Ruh güvercin şeklinde İsa'nın üzerine indi. Aynı zamanda gökten Tanrı'nın, *"Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum"* diyen güçlü sesi duyuldu. Anlaşılacağı üzere, bu olayın çok büyük manevi anlamı vardır. O gün, Tanrı, kimşenin İsa'nın gerçek kimliği konusunda şüphesi kalmasın diye, O'nun kendisinin Oğlu olduğunu açık ve net bir şekilde bildiriyordu.

Bir müddet sonra Yahya insanları vaftiz ederken yine İsa'yı gördü ve etrafındaki öğrencilerine şöyle dedi: *"İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!"* Bu peygamberlik sözü oldukça ilginç ve önemlidir. Kısacası, çok eskiden beri insanlar, günahlarına karşılık Tanrı'ya kusursuz bir kuzu sunarlardı. Ne var ki bu sunular ancak sembolik olarak ve de geçici bir şekilde günahlarını örterdi.

"İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!"

Yahya'nın İsa için söylediği söze göre ise, bu kurban bir hayvan değil, bir insan olacaktır! Ayrıca, insan tarafın-

dan değil, Tanrı tarafından sunulacaktır. İşte bu anlamda İsa, Tanrı'nın Kuzusu'dur. Nihayetinde, işte bu kurban aracılığıyla, tüm insanlığın günahına bir çözüm sağlanacaktır! O güne kadar sunulan kuzular insanın günahını ancak sembolik olarak karşılayabilirdi. Buna karşılık kusursuz, günahsız bir insanın gerçekte insanlık yerine geçerek kendini sunması hiç görülmemiş bir olaydı. İşte bu nedenle İncil'de İsa Mesih, Tanrı'nın insanlık uğruna sunduğu "*kutsal ve kusursuz kurban kuzusu*" olarak ifade edilmektedir.

Bu ifadenin yanısıra Yahya, İsa Mesih için daha birçok önemli şey söyledi. Önce, "*O benden üstündür, Çünkü O benden önce vardı*" dedi. Sonra şunu ekledi: "*Ben de gördüm ve 'Tanrı Oğlu budur' diye tanıklık ettim.*" Yahya'nın bu sözlerinden çok açık bir şekilde anlaşılacağı üzere, İsa sıradan bir insan değildir.

Nitekim Yahya'nın kendisi de İsa'yı vaftiz ederken gökten inen güvercini gördü ve "Bu benim Oğlumdur" diyen Tanrı'nın sesine tanıklık etti (bkz. Yuhanna 1:29-34, 3:22-36).

Vaftizleri takiben ilerleyen süreçte Yahya, açıklıslılığü yüzünden Kral Hirodes tarafından zindana atıldı. Bu sırada ise İsa etrafında toplanan insanlara Yahya hakkında çok önemli bir yorum yaptı:

"Çöle ne görmeye gittiniz? Rüzgârda sallanan bir kamış mı? Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur. Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür. 'İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak' diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir. Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür." (Matta 11:8-11).

Yukarıdaki ifadelerinden İsa'nın Yahya'ya ne denli büyük sevgi ve saygı duyduğu açıkça

görülmektedir. Ancak, İsa için Yahya “peygamberden de üstün” bir kimliğe sahip iken, İsa da Yahya’nın gözünde, “O’nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim” diyeceği kadar kendisinden üstündü. Tüm peygamberlerin en üstünü olan Yahya, İsa Mesih için bu tarz sözler sarf ediyorsa, artık durup düşünmek gerekir. İsa’ya yalnızca peygamber gözüyle bakmak mümkün müdür? Kesinlikle hayır.

Kısa bir süre sonra Yahya trajik bir takım gelişmeler neticesinde Hirodes’in emriyle başı kesilerek öldürüldü. İsa buna çok üzülseyse de Yahudiler arasındaki hizmetine devam etti. Bir süre sonra İsa’nın yetkisini sorgulayan din bilginlerine Yahya’yı örnek göstererek şöyle dedi:

“O’nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim”

“Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirsiniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. Yahya’nın vaf-tiz etme yetkisi nereden geldi, Tanrı’dan mı, insanlardan mı? Din binleri bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: ‘Tanrı’dan’ dersek, bize, ‘Öyleyse ona niçin inanmadınız?’ diyecek. Yok eğer ‘İnsanlardan’ dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahya’yı peygamber

sayıyor. İsa'ya dönüp, 'Bilmiyoruz' diye yanıt verdiler. İsa, 'Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim' dedi" (Matta 21:24-27).

Aralarındaki bu diyalogda, sanılanın aksine İsa cevap vermekten sakınmıyordu. Tam aksine Mesih, *'Yahya'nın yetkisi neyse benimki de aynıdır'* demek istiyordu. Her ikisi de Tanrı'nın kutsal yetkisiyle göreve atanmıştı. Cevabının ardından İsa, Yahya için son olarak şöyle söyledi: *"Size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız!"*

Şimdi burada bizlere düşen, durup düşünmek ve aynı hataya düşmemektir. Kaldı ki, bizler de inanmamazlık yapmamalıyız. Yahya'nın Tanrı'nın yetkisiyle İsa için söyledikleri apaçık bir şekilde ortadadır: *"İsa, Tanrı Kuzusu ve Tanrı Oğlu"* dur.

İsa Mesih ile Şeytan

Buraya kadar anlatılanlar ışığında söylenmek istenen odur ki, İsa Mesih, peygamberden çok daha üstün bir kimliğe ve konuma sahiptir. Burada İsa ile diğer peygamberler arasındaki asli ayrıma dikkat edilmeli, şöyle ki, Peygamberlerin Rab'bin yolunu göstermeye geldiklerini ancak sonunda hepsinin, diğer herkes gibi günahlı insanlar olarak, ölüme boyun eğdikleri görülüyor. Bu peygamberlerin yanı sıra, İsa Mesih baştan beri çok ulvi bir yetki ve misyonla geldiğini bütün insanlığa gösterdi. Bu, özellikle tarihin başlangıcından beri insanları saptıran ve onları günahın zincirleriyle bağlayan İblis'e karşı verdiği mücadeleden anlaşılmaktadır.

Bu mücadeleye ilişkin olarak İncil, İsa'nın, Yahya tarafından vaftiz edildikten sonra ve halk arasındaki hizmetine başlamadan önce Şeytan'la çok ilginç ve önemli bir tecrübe ya-

şadığını bildirir. Burada belirtildiği üzere Tanrı'nın Ruhu, özellikle İblis tarafından denenmek üzere O'nu çöle yönlendirir:

Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü. İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. O zaman Ayartıcı yaklaşıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, söyle şu taşlar ekmek olsun" dedi. İsa ona şu karşılığı verdi: "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar" diye yazılmıştır." Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini aşağı at" dedi, "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.' 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'" İsa İblis'e şu karşılığı verdi: "Tanrının Rab'bi denemeyeceksin" diye de yazılmıştır." İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek, "Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim" dedi. İsa ona şöyle karşılık verdi: "Çekil git, Şeytan! Tanrının Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin" diye yazılmıştır." Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler (Matta 4:1-11).

İncil'in bu bölümünde oldukça mühim ruhsal bir mücadele sahne alır. Yahya tarafından meshedildikten sonra İsa'nın ilk işi Şeytan'la yüzleşmektir. Peki, ama bu neden gereklidir? Çünkü ilk insanlar Adem ve Havva, nefslerine yenik düşüp günah işleyerek kendilerine emanet edilen dünyanın dizginlerini Şeytan'a kaptırdılar. İsa ise buna yeniden sahip çıkmaya geldi. En başta, Tanrı ilk insanı yarattığı zaman bu harika dünyayı onlara teslim etti, hatta yaratılan her şeyi onların emrine verdi. Ne var ki çok geçmeden Adem ve Havva, İblis'in yalanlarına kanarak günaha battı ve mükemmel olan bu dünyanın hâkimiyeti büyük ölçüde Şeytan'a geçmiş oldu. Ama Rab sevdiği insanlardan vazgeçmedi. Asırlar boyunca, gelecek olan Mesih aracılığıyla yeryüzündeki egemenliği yeniden eline geçirip düzene koyacağına söz verdi. İşte bu yüzden İsa'nın, hizmetine başlar başlamaz, İblis'i karşısına alması ve ona ilk insan gibi yenilmeyeceğini göstermesi gerekiyordu.

*Yahya tarafından
meshedildikten
sonra İsa'nın ilk işi
Şeytan'la
yüzleşmektir.*

İncil'de 'İkinci' veya 'Son Adem' olarak nitelendirilen İsa, insanlık adına dünyanın egemenliğini İblis'ten geri alacaktır. Aslında

İncil'in bütününe bu açıdan bakmakta fayda var ki, tüm olup bitenler ezelden beri süregelen, Şeytan'ın Tanrı'ya karşı açmış olduğu büyük bir kozmik savaşın yansımalarıdır. Asırlardır İblis yeryüzünde cirit attı. Şimdi ise Tanrı Oğlu Mesih insanları onun ellerinden geri almak ve dünyayı orijinaline döndürmek için kurtuluş planını devreye sokuyordu.

En başta Mesih dua edip oruç tutarak hayatını ve hizmetini Tanrı'ya adadı. Bu oruç aralıksız kırk gün sürdü ve en zayıf anında

Ayartıcı onu üç alanda denemeye kalktı: Yetki, Mevki ve Gurur.

Şeytan karşısına çıktı. Ayartıcı onu üç alanda denemeye kalktı: Yetki, Mevki ve Gurur. İlk önce İsa'nın fiziksel

yorgunluğu ve aşırı açlığından yararlanmaya çalışarak şöyle dedi: "*Tanrı'nın Oğlu'ysan söyle şu taşlar ekmek olsun.*" Bu ifadesinden anlaşılacağı üzere, İblis de Mesih'in, Tanrı Oğlu olduğunu kabul ediyordu. Burada Mesih'in mucize yapma yetkisini kendi kişisel ihtiyaçları için kullanmaya davet etti. İsa Mesih ise İblis'e Tevrat'tan bir ayetle cevap verdi: "*İnsan yalnız ekmekle yaşamaz. Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar.*" Bu yanıtla İsa Şeytan'ın önerisi uyarınca kendi nefesine uymayıp, Göklerdeki Babası'nın sağlayışına bel bağ-

ladığını belirtti. Adem ve Havva Tanrı'nın sözüne bağlı kalamadılar ve öldüler. İsa Mesih ise tümünden Tanrı'nın isteğine boyun eğerek yaşamını sürdürmeye kararlıydı.

Sonra Şeytan O'nu bir güç gösterisi yapmaya davet etti, halkın gözü önünde Tapınak'ın tepesinden atlamasını söyledi, nasıl olsa Tanrı kutsal Mesih'in yere düşmesine izin verecek değildi. İblis'in amacı burada İsa'nın kendini ön plana çıkarmasını sağlayarak ego-suna hitap etmektir. Ancak İsa Mesih böyle bir karaktere sahip değildi, dahası Tanrı'nın gücünü kendi lehine kullanıp sabrını zorlayacak biri değildi, o yüzden İblis'in bu teklifini de reddetti.

Son olarak İblis, Mesih'in gururunu okşamaya çalıştı. O'na vaat edilen egemenliği kestirme yoldan vermeyi önererek, çarımha gitmek yerine bir tek Şeytan'a boyun eğmesi gerektiğini söyledi. Bundan İblis'in İsa'nın dünyaya geliş amacını çok iyi anladığı görülür. Şeytan, Mesih'in, egemenliği elinden alacağını biliyordu. Ne var ki İsa bu yeme de kanmadı. Tersine İblis'in teklifini çok sert bir şekilde tersledi ve böylece Şeytan İsa'nın yolundan çekilmek zorunda kaldı.

Böylece Mesih ilk büyük sınavı geçmiş oldu. Adem'in yapamadığını başardı. Adem İblis'le karşılaştığında günaha yenildi ve tüm

insanların ölüme sürüklenmesine neden oldu. Mesih ise Şeytan'a hiç kanmayıp, tüm insanlara yaşam yolunu açtı (bkz. Romalılar 5:12-17). Görüldüğü gibi, Mesih hep Tanrı'nın Sözü'ne başvurdu ve onun eşsiz gerçekleriyle İblis'i alt edebildi. En önemlisi İsa Şeytan'dan çok üstün olup, günü geldiğinde dünyanın hâkimiyetini hakkıyla kendisinden geri alacağını gösterdi.

İncil'in devamında İblis ile Mesih arasındaki bu mücadele daha da çetinleşir. İsa, Şeytan'ın

İsa, Şeytan'ın insanları bağlamak için kullandığı bütün zincirleri tek tek koparmaya başladı.

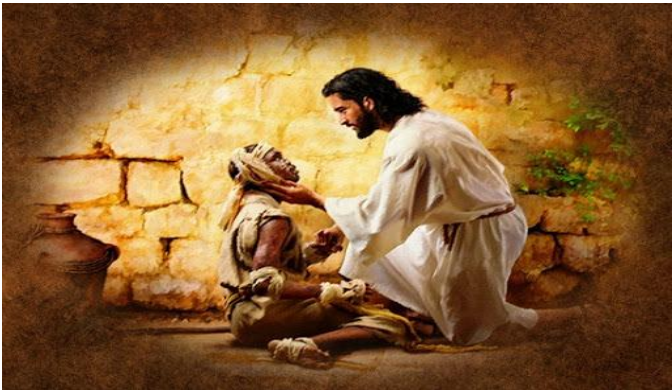
insanları bağlamak için kullandığı bütün zincirleri tek tek koparmaya başladı. Halk arasında gezen İsa herkese şu müjdeyi yaydı:

"Göklerin Egemenliği yaklaştı!" Bu mesajıyla ne demek istiyordu? Yanıt apaçık ortadaydı. İsa bu sözleriyle, İblis'in karanlık rejimi sona ermek üzeredir, Şeytan yakında yenilecektir ve Tanrı'nın seçtiği Kral Mesih yeryüzünde hükmedecektir, demek istedi. Bunu dilde söylemek kolaydır, ancak İsa, bu sözlerini Kutsal Ruh'un gücüyle türlü mucizeler gerçekleştirerek destekleyip, gerçekten Tanrı'nın yetkisiyle

hareket ettiğini tekrar ve tekrar insanlara kanıtladı.

O günden başlayarak türlü illetlere yakalanmış bütün hastalar, acı çekenler, cinliler, saralılar, felçliler O'na getirildiler; İsa hepsini iyileştirdi. İncil'de Mesih'in söz konusu şifacı yetkisine ilişkin nice örnekler sergilenir. Birkaç tanesine bakalım:

- Cüzam Hastası – *“İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti. Bu sırada cüzamlı bir adam yaklaşp, ‘Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin’ diyerek O'nun ayaklarına kapandı. İsa elini uzatıp adama dokundu, ‘İsterim, temiz ol!’ dedi. Adam anında cüzamdan temizlendi”* (Mat-ta 8:1-3).

Çoğu insan cüzamlı birini hiç görmedi. Bu oldukça ciddi bir deri hastalığıdır, yani bir nevi cilt kanseri denilebilir. Bu illete bulaşanın derisi ve eklemleri göz önünde çürümeye başlar ve kişi, hissetme yetisini yitirdiğinden farkında olmadan kendi kendine zarar verebilir. Eskiden beri bu hastalık son derece bulaşıcı olarak biliniyordu. Bu yüzden cüzamlıları şehir içine almazlardı. Ancak burada, Mesih kor-

*Yardıma başvurup
da şifa bulamayan
yoktu.*

kusuzca özellikle cüzamlı bedene dokunarak şifa verir. İsa Mesih buna benzer acınacak

durumda olan binlerce insana bizzat ilgi gösterdi. Yardıma başvurup da şifa bulamayan yoktu.

- Felçli ve Günah – Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, “Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı” dedi. Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, “Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!” dediler. Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, “Yüreğinizde neden kötü düşünceler yer veriyorsunuz? Hangisi daha kolay? 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi? Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryü-

zünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...” Sonra felçliye, “Kalk, yatağını topla, evine git!” dedi. Adam da kalkıp evine gitti. Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrı'yı yücelttiler. (Matta 9:2-8)

Burada İsa sadece hastalık üzerindeki gücünü değil günah üzerindeki yetkisini de gösterdi. Mesih felçliyi iyileştirirken özellikle *“Günahların bağışlandı”* dedi. Haliyle halk ve din bilginleri şaşakaldılar. Çünkü bilindiği üzere, bir insan başka birinin günahını bağışlayamaz. Yalnızca Tanrı bu yetkiye sahiptir. Acaba Mesih bir hata mı yaptı? Hayır, bilerek ve isteyerek bunu yaptı. Bu sözlerinden sonra adamı iyileştirerek, böyle bir yetkiye sahip olduğunu da kanıtladı. Mesih burada açık açık Tanrı'nın yetkisine sahip olduğunu söylemekle kalmadı yaptıklarıyla bunu kanıtladı da. Ayrıca Mesih burada insanın esas sorununa da parmak basmış oldu. İnsanlar fiziksel sorunlarına odaklanırken Mesih insanların başına gelen tüm sıkıntıların ruhsal kökenini gösterdi. Gerçek şu ki, dünyadaki tüm sorunlar nihai anlamda günaha dayanır. İşte Mesih esas buna çözüm sağlamak üzere geldi.

- Ölüm üzerinde - *İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip O'nun*

önünde yere kapanarak, "Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek" dedi. İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti. Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu. İçinden, "Giysisine bir dokunsam kurtulurum" diyordu. İsa arkasına dönüp onu görünce, "Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı" dedi. Ve kadın o anda iyileşti. İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, "Çekilin!" dedi. "Kız ölmedi, uyuyor." Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı (Matta 9:18-25).

Bu sefer İsa ölmek üzere olan bir kıza yardım etmek için yola çıkar. Aynı zamanda orada yıllardır kanamadan acı çeken ve haliyle çok utanan bir kadın da yolunu keser. Kadın Mesih'e öyle güvendi ki, "Giysisinin bir kenarına dokunsam yeter" diye düşündü. İşte Mesih kadının bu imanına hayran kaldı ve onu herkesin önünde takdir etti. Daha sonra Mesih artık ölmüş olan kızın yanına varır ve herkes geç kaldığını düşünmesine karşın İsa için hiç de geç değildi. Etraftaki insanlar, Mesih'in "kız ölmedi sadece uyuyor" sözüyle alay ettilerse de kızın babası İsa'ya gerçekten inanmıştı ve

Mesih onu hayal kırıklığına uğratmadı. Böylece Mesih kızı tek sözle diriltti. Ölüm günahın en korkunç sonucu ve insanlığın en büyük kabusudur. Ancak bu kıssadan alınacak hisse, İsa'nın gücüne ve ilahi yetkisine hiç bir şeyin karşı koyamayacağıdır. Bu, ölüm olsa bile.

- *Doğaüstü Belirtiler - İsa bunu duyunca, tek başına تنها bir yere çekilmek üzere bir tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp O'nu yaya olarak izledi. İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi. Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, "Burası ıssız bir yer" dediler, "Vakit de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar." İsa, "Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin" dedi. Öğrenciler, "Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki" dediler. İsa, "Onları buraya, bana getirin" dedi. Halka çayıra oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar. Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar. Yemek yiyenlerin sayısı,*

kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti (Matta 14:13-21).

İsa, mucize yapmada eşsiz ve benzersizdi. Bu nedenle etrafı kendisine hayran olan kalabalıklar sarılıydı. Burada İsa çekilmeye ihtiyaç duyduğu halde kendisine yakaranlara acıdı ve hastalarını iyileştirerek uzunca öğreti verdi. Ancak akşam olunca büyük bir sorun belirdi. Issız bir yerdeydiler ve yemek yoktu. İnsan da

Böylece Mesih yaratıcı gücünü de sergilemiş oldu, o kudret ki yalnızca Tanrı'ya mahsustur.

çoktu - çocuk ve kadınlar dahil muhtemelen 10,000'i aşkın kişi vardı. Ama bu Mesih için sorun değildi. Hemen bir çocuğun getirdiği

yemeği göğe kaldırıp şükretti ve halka dağıtmaya başladı. Birkaç kişiye ancak yetecek erzak birden çoğalmaya başladı ve binlerce kişiyi fazlasıyla doyurdu. Böylece Mesih yaratıcı gücünü de sergilemiş oldu, o kudret ki yalnızca Tanrı'ya mahsustur.

Cinlere Karşı - Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler. Kalabalık İsa'yı görünce büyük bir

şaşkınlığa kapıldı ve koşup O'nu selamladı. İsa öğrencilerine, "Onlarla ne tartışıyorsunuz?" diye sordu. Halktan biri O'na, "Öğretmenim" diye karşılık verdi, "Dilsiz bir ruha tutulan oğlumunu sana getirdim. Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhunu kovmaları için öğrencilerine başvurduğum, ama başaramadılar." İsa onlara, "Ey imansız kuşak!" dedi. "Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğunu bana getirin!" Çocuğunu kendisine getirdiler. Ruh, İsa'yı görür görmez çocuğunu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı. İsa çocuğun babasına, "Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?" diye sordu. "Küçüklüğünden beri böyle" dedi babası. "Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!" İsa ona, "Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!" dedi. Çocuğun babası hemen, "İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!" diye feryat etti. İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, "Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha gir-

me!" dedi. Bunun üzerine ruh bir çığlık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, "Öldü!" diyordu. Ama İsa elinden tutup kaldırıncaya, çocuk ayağa kalktı (Markos 9:14-27).

Cine tutulmuş birini görmek oldukça ür-kütücü bir manzaradır. Peki, İsa Mesih, birden bu korkunç manzarayla karşı karşı kaldığında ne yaptı? Anlaşılan o ki, delikanlının durumu gerçekten ciddiydi. Ağzından köpükler saçı-yor, dişlerini gıcırdatıyor ve kendine zarar veriyordu. Bundan cinlerin ne denli sinsi ve tehlikeli oldukları anlaşılmaktadır. Amaçları sahiplendikleri kişileri mümkünse yıkıma ka-dar sürüklemektir. Peki, çocuk nasıl bu hale gelmişti? Babasının dediğine göre çocuklu-ğundan beri bu kötü ruhlar oğluna musallat olmuşlardı. Zaman geçtikçe çocuğun üzerin-deki güçleri artmış ki şimdi onu hiç kontrol edemiyorlar ve kendisini öldüreceğinden en-dişe ediyorlardı. Tüm bunlar kötü ruhların fir-sat buldukça insanların üzerinde ne kadar etkili olabileceklerini gösterir.

İnsanlar bazen ruh çağırarak ya da şey-tani oyunlara katılarak eğlendiklerini sanıyor, oysa bu tür etkinlikler hiç de oyun değildir. Bazen de ruhların etkisi nesilden nesile de ak-tarılıyor ve böylece çocuklar bile kötü ruhla-

rın etkisinde kalabiliyor. Durumun karşısında havariler oldukça çaresiz kaldılar. Ancak İsa Mesih için bu gibi kötü ruhlar hiç de ürkütücü değildi. Hatta yeri geldiğinde cinler kendisinden korkup kaçarlardı. Çünkü onlar İsa'nın gerçekte kim olduğunu gayet iyi biliyorlardı. O yüzden İsa'nın, tek bir emir sözüyle kötü ruhlar çocuğu bırakıp oradan uzaklaştılar.

Mesih ile Şeytan arasındaki bu mücadele İncil boyunca sürer.

Mesih ile Şeytan arasındaki bu mücadele İncil boyunca sürer. Ta ki İsa çarmıha gerilene dek. İsa

çarmıha gerildiği zaman, İblis ezeli rakibini yendi diye çok sevinmişti. Ne var ki, üç gün sonra İsa, ölümden dirilerek eskiden beri insanları zehirleyen o yılanın başını ezdi. Bu son hamlede İsa, Şeytan'ı bozguna uğratarak dünya egemenliğinin yetkisini geri kazandı. Şu anda İblis başı ezilmiş yılan gibi az zamanı kaldığını bilerek sağa sola saldırıyor. Ancak yakında bir gün İsa Mesih tüm görkemiyle yeryüzüne dönüp son darbeyi indirecektir.

5

İsa Mesih ile Yahudiler

Yahudi halkı peygamberlerin sözleri uyarınca asırlardır atalarına vaat edilen büyük Kurtarıcı Mesih'i dört gözle bekliyorlardı. Ancak onu genellikle, güçlü ve siyasi bir önder olarak hayal ediyorlardı. Özellikle İsa'nın yaşadığı dönemde bu beklentiler en üst seviyedeydi, çünkü Yahudiler Roma İmparatorluğu hegemonyası altında eziyet çekiyorlardı. Kendi devletleri yoktu, aksine Roma'ya yüklü gümrük ve vergiler ödemek zorundaydılar. O dönemde Yahudiler arasında yaşanan bu zulüme karşı durmak adına farklı yaklaşımlar mevcuttu. Bazıları Roma'nın işgaline silahlı saldırıyla karşılık vermek isterken, başkaları çöllere kaçıp sükunetli bir yaşam sür-

dürmeyi tercih ediyordu. Halkın ileri gelenleri ise, Sadukiler ve Ferisiler olmak üzere, genel anlamda iki gruba ayrılıyordu. Sadukiler, Romalı hükümetle uzlaşma yolunu bulmaya çalışırken, Ferisiler Musa'dan gelen Yasa'ya daha sıkı tutunmaya gayret ediyorlardı. Peki, *'İsa hangi gruba bağlıydı?'* Aslında, *'Hiç birine!'*

İsa Mesih halk arasında gezip mucizeler yaparak hizmetine başladığı zaman, hemen Yahudi önderlerinin dikkatini çekmeye başladı. Aslında birinci yüzyılda İsa gibi pek çok gezgin Yahudi hocalar vardı. *'Rabbî'* olarak çağırılan bu kimseler, Kutsal Yazılar'ı halka öğretmekle beraber etraflarında bir hayran kitlesi toplamaya çalışıyorlardı. İsa'nın amacı ve tarzı ise bu kişilerden çok farklıydı. İsa baştan beri oldukça mütevazı bir şekilde insanlığa hizmet ediyordu. Şifa verdiği kimselerin, kendisinin reklamını yapmalarına izin vermiyordu. Ne var ki, buna rağmen olağanüstü gücünün haberinin yayılmasına hiç kimse engel olamadı. Dolayısıyla, kısa bir süre sonra her yerden insanlar İsa'ya akın akın gelmeye başladı.

Özellikle Ferisi mezhebinden olan din bilginleri kendisine hayrandı. Bunun en temel gerekçelerinden birisi İsa'nın, Rab'bin Sözü'ne sınıksız sarılarak kendileri gibi muhafazakâr bir çizgiden ilerliyor oluşuydu (bkz. Yuhanna

3). Zira, İsa baştan beri peygamberlerce vaat edilen temel Tanrı öğretisinden farklı bir şey ya da yeni bir din getirmeye gelmedi. Kendisinin de söylediği gibi: *“Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufacak bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak”* (Matta 5:17-18). Anlaşılan, İsa asırlarca kendisiyle ilgili söylenen peygamberlik sözlerini yerine

“Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın.”

getirmeye, Tanrı'nın planını gerçekleştirmeye geldi.

Ne var ki, İsa dönemin din bilgilerinin teorideki öğretilerine büyük ölçüde katıldıysa da pratik yaşamdaki uygulamalarından hiç hoşnut değildi. Bunu açık bir şekilde ifade etti: *“Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilgilerinizle Ferisiler'ininki aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!”* (Matta 5:20). Din bilgileri, İsrail halkına Tanrı'nın gerçeklerini öğrettilerse de kendileri bunları tutarlı bir şekilde yerine getirmiyorlardı. Dahası halkı din adına sömürüyorlardı. Bu sebeple İsa, *“Sizi*

İkiyüzlüler' diyerek onları yaptıklarından ötürü sık sık eleştiriyordu. Örneğin, din bilginleri Tanrı'nın Sözü uyarınca herkesi sevmenin önemini vurgularken, esasında yalnızca kendi millet ve mezhebenden insanları seviyorlardı. İsa ise Tanrı'nın müjdesini bütün uluslara yaymak için gelmişti. Dolayısıyla İsa Mesih, dost olsun düşman olsun tüm herkesi sevmek gerektiğini öğretti. Bu öğretisini de aşağıdaki ifadeleriyle özetledi:

Ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin. Öyle ki, göklerdeki Babanız'ın oğulları

“Ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin.”

olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır. Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor mu? Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu? Bu nedenle, göksel Babanız

*yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun
(Matta 5:44-48).*

İsa yalnızca öğretmekle kalmaz, aynı zamanda kendisi öğütlerinin hepsini kendinde uygulardı. Yeri geldiğinde Yahudiler'in hor gördüğü insanlarla oturup kalktı ve nefret ettikleri kişilere de zaman ayırırdı. Özellikle aşağılanan kimselere, hastalara, yabancılara ve fuhuştan kurtulan kadınlara bile merhametle yaklaştı. Bir keresinde İsa, Yahudiler'in nefret ettiği Samiriyeliler diyarından geçerken bir kuyunun yanına oturup su çekmeye gelen bir kadından kendisine su vermesini rica etti. Yahudi bir erkeğin kendisine ilgi göstermesine şaşırarak kadın onunla konuşmaya başladı ve çok geçmeden İsa'nın özel biri olduğunu anladı. İsa'nın, yaşadığı kötü hayatı bildiğini sezen kadın onunla dini konular tartışmaya kalktı. Buna karşılık İsa şöyle karşılık verdi:

Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yerusâlim'de tapınacaksınız! Siz bilmediğimize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir. Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar." Kadın İsa'ya, "Mesih denilen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum" dedi, "O gelince bize her şeyi bildirecek." İsa, "Seninle konuşan ben, O'yum" dedi (Yuhanna 4:21:24).

Topluluğun dışladığı bu kadına ilgi gösteren İsa, bu tavırla yerli yabancı, kadın erkek tüm herkesle Tanrı'nın sevgisini paylaşmaya geldiğini gösterdi. Ne var ki, ilerleyen süreçte İsa Tanrı'nın Sözü'nü öğretmeye devam edip, gerçekte kim olduğunu kanıtladıkça insanlar kutuplaşmaya başladılar. O'nu çok seven ve yetkisine hayran kalan halk, İsa'nın bir an evvel kalkıp bir devrim ya da darbe yapmasını istiyordu. Ama Mesih'in yolu başkaydı. Bunu takiben din bilginleri zaman geçtikçe İsa'ya kin duymaya başladılar çünkü halk eskisi gibi onlara bağlı değildi. Dahası, İsa doğruları öğrettikçe, onların yanlışları da gün yüzüne çıkı-

yordu. Yani, ışık karanlığı aydınlatıyordu; din bilginleri de bu duruma daha fazla tahammül edemiyorlardı.

Din bilginleri İsa'yla öğreti ve yetki konusunda baş edemeyeceklerini anlayınca, çözümü O'na iftira atmakta buldular. O'nun Tanrı'nın gücüyle değil İblis'in yetkisiyle cinleri kovduğunu iddia ettiler. İşte tam da bu nedenle İsa, onları bırakıp kendisine inanan ve ardından gelen havarilerini bilgiyle donatmaya odaklandı. İsa'yı izleyenler arasında yüzlerce

İsa doğruları öğrettikçe, onların yanlışları da gün yüzüne çıkıyordu.

erkek ve kadın vardı. Ancak özellikle kişisel temsilcileri olarak seçtiği 'Elçilerin' yeri farklıydı. Tek tek bu kişilerin

kim olduklarına bakıldığında çok parlak bir ekip portresi çıkmıyor ortaya. Birçoğunun balıkçı, bir tanesinin eski bir gerilla, bir diğeri ise halkın nefret ettiği bir vergi memuruydu. Ne var ki, insanların hor gördüğü ve yüz çevirdiği bu kişileri İsa, üç yıllık hizmetine katarak harika bir şekilde biçimlendirdi. Her birinin erdem bakımından tam donanımlı bireyler olmalarını sağladı.

Aslında, İsa'nın kendisini izleyenlerle arasında kan bağından da güçlü manevi bir bağı vardı. Bu kişiler, Mesih'in ardından gitmek

için her şeylerini geride bırakıp hayatlarını kendisine adadılar. Böylece İsa onlara Tanrı'yla ilişki kurmanın yolunu öğretti. Yeri geldiğinde onlarla kendi mucize yapma yetkisini de paylaştı. Böylece onlar, Yahudiler'in köylelerini tek tek gezerek *Göklerin Egemenliği*'nin müjdesini duyurdular. Bir gün İsa onlara şu önemli soruyu sordu: "*Sizce ben kimim?*" Petrus buna şöyle karşılık verdi: "*Sen yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin!*"

Bundan birkaç gün sonra İsa Mesih Petrus ile iki havariyi daha yanına alarak yüksek bir dağa çıktı. Birden doğaüstü bir manzara belirdi:

Onların gözü önünde İsa'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa'yla konuşuyorlardı. Petrus

"Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!"

İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a." Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnu-

dum. O'nu dinleyin!" dedi. Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar. İsa gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi. Başlarını kaldırıncı İsa'dan başka kimseyi göremediler (Matta 17:2-8).

Bu meselden anlaşılan şudur ki, havarilerin İsa'nın kimliğini doğru bir şekilde saptamaları üzerinde Baba Tanrı, onların Mesih'in yüceliğini görmelerine izin verdi. Petrus, İsa'yı ünlü peygamberler Musa ve İlyas'ın yanında görünce çok heyecanlandı. Fakat gökten seslenen Baba Tanrı "*Sevgili Oğlum budur*" diyerek İsa'nın peygamberlerden çok ötede bir kimliğe sahip olduğunu belirtti. Bununla Tanrı'nın kendisi, İsa'nın gerçekte kim olduğunu ikinci bir kez gökten seslenerek şüpheye yer kalmayacak şekilde netlik getirmiş oldu.

Daha sonra İsa, büyük Fısıh Bayramı'na katılmak üzere Yeruşalim yoluna koyuldu. Öğrencilerine birkaç defa orada ölüme çarptırılacağını söyledi ama onlar kendisine inanmak istemediler. Aksine, Mesih egemenliğine kavuşunca kimin en büyük yeri ve görevi kapağını aralarında tartışmaya başladılar. İsa Mesih ise onları gelecek zorluklara hazırlamaya çalışıyordu. Çünkü kendisini reddetmiş

bulunan Yahudi önderlerinin gazabına uğrayacağını biliyordu.

Yeruşalim'e varınca, peygamber Zekeriya'nın sözü uyarınca İsa, eşeğin sıpasına bine rek kente girmeye hazırlandı. Kendisine eşlik eden halk O'nu büyük sevinçle alkışlıyordu. Fakat olup bitenleri izleyen din bilginleri İsa'yı azarlayarak halkı da susturmaya çalıştı. Bu sırada İsa, Yahudiler'in bu asi tutumunu görünce ağladı: *"Keşke bugün sen esenliğe giden yolu bilseydin"* dedi. İsa bu kişilerin asırlarca müjdelenen Mesih'i reddetmelerinden ötürü Rab'bin gazabına uğrayacaklarını biliyordu.

*"Keşke bugün sen
esenliğe giden
yolu bilseydin."*

Bu karşılamanın ardından İsa, Tanrı'nın, halkı arasında varlığını temsil eden Kutsal Tapınak'a girdi. Lakin karşılaştığı manzara çok üzücüydü, İsa dini önderlerin, halkı Tanrı'ya yaklaştırmak yerine kendi ceplerini doldurmak için türlü yollar bulduklarını gördü. Saçı solu kurbanlık hayvanları fahiş fiyata satan ve kalpazanlarla dolup taşan Tapınak, kelimenin tam anlamıyla bir çarşıya dönüştürülmüştü. Buna dayanamayan İsa, "Babamın evini haydut inine çevirdiniz" diyerek hepsini kovdu. Buna çok sinirlenen Yahudi önderleri ise Mesih İsa'yı yok etmek için yollar aramaya başladılar.

İlerleyen günlerde İsa birçok sefer Yahudi din bilginleriyle tartıştı. Yahudi alimler, kimi zaman O'nu dini konularla, kimi zaman da siyasi konularla ilişkili tuzağa düşürmeye çalıştılar. Ama her defasında İsa üstün hikmetini ve ilahi yetkisini fazlasıyla kanıtladı. Sonunda İsa benzetme yoluyla çok akıllıca safsatalarını yüzlerine vurdu:

Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. Bağbozumu yaklaşınca, üründen kendisine düşeni almaları için

kölelerini bağcılara yolladı. Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taşıladı. Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yaptılar. Sonunda bağ sahibi, "Oğlumu sayarlar" diyerek bağcılara onu yolladı. Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, "Mirasçı bu; gelin, onu öldürüp mirasına konalım" dediler. Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler. Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak? İsa'ya şu karşılığı verdiler: "Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde yok edecek; bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak." İsa onlara şunu sordu: "Kutsal Yazılar'da şu sözleri hiç okumadınız mı? 'Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!' Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek. Bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek (Matta 21:33-44).

Son tahlilde, İsa'nın baştan beri kendisine inanmaları için onlara her türlü fırsatı ver-

mesine ve türlü mucizeler göstererek esasen kim olduğunu defalarca kanıtlamasına rağmen Yahudiler, O'nu reddetmeleri neticesinde kendilerini Tanrı'nın kutsal planında redde-

İsa Mesih baştan beri başına geleceklerden haberdardı.

dilmiş bir konuma düşürdüler. 'Temel taş' olarak nitelendirilen Mesih'in üzerine inşa edilmek yerine, onun altında

ezileceklerdi. Ancak Mesih'in de burada öngördüğü gibi, önce 'Oğul'un ölmesi gerekirdi. Anlaşılan, İsa Mesih baştan beri başına geleceklerden haberdardı. Zira tüm bunlar baştan beri tasarlanan ilahi bir planın parçasıydı.

İsa Mesih'in Zaferi

Tapınakta olanlar ve sonra gelişen olaylar neticesinde Yahudiler İsa'yı yok etmeye karar verdiler ancak, O'nu hayranlıkla izleyen halkın tepkisinden korkuyorlardı. İsa'nın bir yanlısını bulamadıklarından dolayı başka bir yol aramaya başladılar. Nihayetinde de aradıkları fırsatı ellerine geçirdiler.

Yahudi din adamları ve önderleri hain planlarının peşi sıra ilerlerken, bu sırada İsa kendisini izleyenlerle birlikte Fısıh Bayramı'nın geleneksel sofrasına oturmaya hazırlık yapıyordu. Onlara vereceği son bir dersi vardı. Akşam olunca hep birlikte tanıdık birinin evinin üst odasında toplandılar. Herkes oturacak en güzel yeri kapmak için tartışırken İsa'nın ortadan kalktığını fark etmediler bile. Aslında eve girer girmez aralarından birinin herkesin kirli ayaklarını yıkaması gerekiyordu ama kimse buna razı değildi. Birde baktılar

ki, İsa beline havlu dolamış şekilde bir leğende su taşıyordu. Eğilip her birinin pis ayaklarını tek tek yıkamaya başladı. Odadaki herkesin ağzı açık kaldı. Hatta Petrus karşı koymaya çalıştıysa da İsa ısrar etti. İşini bitirdikten sonra İsa onlara şunu söyledi:

Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Size yaptığımın

"Bu sizin uğrunuzda feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın."

aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim. Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de

kendisini gönderenden üstün değildir. Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size! (Yuhanna 13:13-17).

Bu olağanüstü alçakgönüllülük dersinden sonra İsa eline bir ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: *"Bu sizin uğrunuzda feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın."* Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: *"Bu kâse, sizin uğrunuzda akıtılan*

kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Ama bana ihanet edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır.” İsa aslında burada öğrencilerine öncelikle kendini bir kurban olarak sunmaya hazırladığını belirtti. Aynı zamanda kendi elçilerinden birinin de buna alet olacağını bildirdi. Havariler çok şaşırıldılar, buna kim yeltenebilirdi ki? Tam o sırada, Yahuda İskariyot kalkıp dışarı çıktı.

Bu kaçışının nedeni, son yemek öncesinde Yahuda'nın Yahudi önderlerinin yanına gidip İsa'yı ellerine teslim etmek için anlaşmasıydı. İşte Yahudiler'in aradıkları ve nihayet ellerine geçen fırsat buydu; Yahuda'nın hainliği. Yahudiler, Yahuda ile öğretmeni olan İsa'ya ihanet etmesi için otuz gümüş parçasına anlaştılar. Yanlarına bu ikinci gelişinde de, emrine bir bölük asker verdiler. Yahuda,

İsa'nın yemekten sonra çok sevdiği ve her zaman ziyaret ettiği Getsemani Bahçesi'ne gideceğini biliyordu. Aslında baştan beri tüm bu komplolardan haberdar olan İsa, eğer isteseydi oradan uzaklaşabilirdi. Ancak bile bile Yahuda'nın tuzağına ayak bastı. İsa, bahçeye girdiğinde havarilerine çok kederli olduğunu söyleyerek kendisiyle bir müddet dua etmelerini istedi. Bir süre dua ettikten sonra dönüp havarilerinin uyuyakaldığını farketti. Onları uyandırıp, *"İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!"* dedi.

Tam o anda, karşlarına Yahuda çıktı. Yanında, halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş askerler ve kılıçlı, sopalı büyük bir kalabalık da vardı. İsa'ya ihanet eden Yahuda, *"Kimi öpersem, İsa O'dur, O'nu tutuklayın"* diye onlarla sözleşmişti. Dosdoğru İsa'ya gidip, *"Selam, Rabbî!"* diyerek O'nu öptü. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, İsa'yı tutukladılar. İsa'nın elçilerinden biri olan Petrus, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu. Fakat İsa ona, *"Kılıcını yerine koy!"* dedi. *"Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek. Yoksa Babam'dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tûmenden fazla melek gönderir. Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar*

o zaman nasıl yerine gelir?" Bununla İsa Mesih adına savaşılmamasına katiyen karşı olduğunu belirtmiş oldu.

Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: *"Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün Tapınak'ta oturup öğreliyordum, beni tutuklamadınız. Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu."* Bu esnada havarilerin hepsi canlarını kurtarabilmek için O'nu bırakıp kaçtılar.

Gecenin o saatinde İsa'yı alıp Yahudiler'in Yüksek Kurulu başkanı olan başkâhinin önüne getirdiler. Başkâhin ile Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için beraberlerinde getirdikleri yalancı tanıklarıyla birlikte orda hazır bekliyordular. Kürsüye birçok yalancı tanık çıktığı halde, O'nu ölüm cezasına çarptırmak için yeterli sebepleri sağlayamadılar. Sonunda başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, *"Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?"* dedi. Bu soru açık bir şekilde onların esas dertlerinin ne olduğunu gözler önüne sermekteydi.

İsa, *"Söylediğin gibidir"* yanıtını verdi ve devam etti, *"Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu'nun, Kudretli Olan'ın yanında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde"*

geldiğini göreceksiniz.” Bu sözleriyle İsa, gerçek kimliğini karşı konulamaz bir netlikle açıklamakla beraber kendi ölüm fermanını da imzalamış oldu.

Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, *“Tanrı'ya küfretti!”* diye haykırdı. *“Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?”* Hep birlikte *“Ölümü hak etti!”* diye karşılık verdiler. Bunun üzerine İsa'nın yüzüne tükürüp, O'nu yumrukladılar.

Bu sözleriyle İsa, gerçek kimliğini karşı konulamaz bir netlikle açıklamakla beraber kendi ölüm fermanını da imzalamış oldu.

Yahudi önderleri İsa'yı çok seven halkın tepkisini kendi üzerlerine çekmemek için Mesih'in idamı için Romalı Vali Pilatus'a başvurmaya karar

verdiler. Bu yüzden sabah olunca tutuklu olan İsa'yla birlikte Vali'nin makamına yöneldiler. Normal şartlarda Pilatus Yahudiler'den nefret ederdi ve en ufak bir bahane ile onlarca Yahudi'yi çarmıha gerdirirdi. Ancak İsa'yla ilgili tutarsız iddiaları dinledikten sonra, Yahudi önderlerinin kıskançlıktan dolayı kendisine geldiklerini anladı. Böylece, onların niyetlerinin aksine, İsa'yı salıvermek için elinden geleni yapmaya başladı. Ne var ki halkın önderleri

onu Sezar'a şikayet etmekle tehdit ettiklerinden istemeyerek de olsa İsa'yı çarmıha gerilmeye gönderdi.

Böylece İsa, sırtına yüklenen çarmıhı ile birlikte Yerus alim sokaklarında dolaştırılarak, Őehrin surlarının hemen dışında bir tepeye çıkartıldı. Goltota yani *'Kafatası'* olarak adlandırılan yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler. Ha a  ivilenirken acıyla kıvranan İsa,  eki leri savuran askerler için, *"Baba, onları bağışla"* dedi. *" ünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar."* İsa, insanlık dışı böyle bir zulüm altın-

"Baba, onları bağışla" dedi. " ünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar."

dayken, Romalı askerler O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için aralarında kura çekiyorlardı. Halkın yanısıra Mesih'in annesi ve yakınları orada durmuş, olup bitenleri çaresiz bir Şekilde seyrediyordu. Halkın ileri gelenleri ise İsa'yla alay ederek, *"Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesihi, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın"* diyorlardı. Askerler de yaklaşıp İsa'yla eğlendiler. O'na ekşi Őarap sunarak, *"Sen Yahudiler'in Kralı'ysan, kurtar kendini!"* dediler.

İsa çarmıhta gerili bir halde iken, öğleyin on iki sularında güneş birden karardı ve saat üçe kadar bütün ülkenin üzerine ürkütücü bir karanlık çöktü. Ardında İsa yüksek sesle, “*Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?*” diye bağırdı. Sesini duyanlar başta çok şaşırıldılar ve ne demek istediğini anlayamadılar. Oysa ki Mesih’in bu sözleri Yahudiler’in çok iyi bildikleri 22. Mezmur’un ilk ayetidir. Peygamber Davut’un yaklaşık bin sene önce yazmış olduğu bu mezmurun devamında son derece anlamlı şu ayetler geçer:

Köpekler kuşatıyor beni, kötüler sürüsü çevremi sarıyor, ellerimi, ayaklarımı deliyorlar. Bütün kemiklerimi sayar oldum, gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar. Giysilerimi aralarında paylaşıyor, elbisem için kura çekiyorlar (Mezmur 22:16-18).

Aslında burada İsa, olup bitenleri izleyenlere çok büyük bir ipucu veriyordu. Başına gelenlerin çok önceden Kral Davut’un bir gün Mesih’in başına gelecek eziyetlerin aynısı olduğuna işaret ediyordu. Anlaşılan o ki, bunların hiç biri tesadüf değildi. Baştan beri peygamberlerin yazdıkları üzere, beklenen Kurtarıcı bu şekilde canını feda ederek tüm insan-

ların günahına karşılık kurban olacaktı (bkz. Yeşaya 53).

Ardından İsa yüksek sesle, *“Tamamlandı! Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!”* diye seslendi. İsa Tanrı'nın baştan beri düzenlediği kurtuluş planını tam tamına yerine getirmek

için canını tüm insanlığın günah borcuna karşılık bir fideye olarak vererek son nok-

“Tamamlandı! Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!”

tayı koydu. Olanları gören Romalı yüzbaşı, *“Bu adam gerçekten doğru biriydi”* diyerek birden Tanrı'yı yüceltmeye başladı. Olayı seyretmek için toplanan halkın tümü, olup bitenleri görünce, göğüslerini döve döve şehre geri döndüler. Ama İsa'nın tanıdıkları ve Celile'den O'nun ardından gelen kadınlar uzakta durup, olanları derin bir hüznle seyretmeye devam ettiler.

Bayram arifesi olduğu için, din bilginlerinin isteği uyarınca, çarmıha gerilen kişilerin bir an evvel öldürölüp indirilmesi istendi. Normal şartlarda bu gibi ölüler yakınlarda boş bir hendekte çürümeye terk edilirdi. Ancak, İsa'yı gizliden gizliye takip eden bir halkın önderi olan Yusuf isminde zengin bir adam cesede sahip çıkmak için izin aldı. İsa'nın bedenini çarmıhtan indirip temiz keten beze sardı. O'nu kendisine ait olan, kayaya oyduğu yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişini yuvarladığı büyük bir taşla kapatıp oradan ayrıldı.

Dağılmış bulunan İsa'nın izleyicileri, yeniden bir araya toplandıklarında hem şaşkınlılar hem de çok üzgündüler. İsa ile ilgili tüm hayalleri suya düşmüştü. Olup bitenlere bir türlü inanamıyorlardı. Özellikle mucize yapan İsa'nın kendisine yapılanlara hiç bir şekilde karşı koymayıp resmen her şeye razı olup ölüme teslim olmasına şaşırđılar. Sanki ölmek istiyordu.

Üçüncü gün, bayram sona erince, kadınlar sabah erkenden mezara döndüler. Ne var ki, yattığı yere geldiklerinde mezarın girişindeki taşın yerinden yuvarlanmış olduğunu gördüler. Dahası içeri girince Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. Onlar bu durum karşısında şaşkıncı, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki melek yanlarında beliriverdi. Kor-

kuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. İlahi varlıklar ise onlara, “*Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?*” dediler. “*O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size söylediğini anımsayın. İnsanoğlu'nun günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti.*” O zaman, hepsi birden İsa'nın sözlerini anımsadılar. Mezardan dönen kadınlar bütün gördüklerini ve duyduklarını Elçiler'e ve ötekilerin hepsine bildirdiler.

İnanılması güç bu haberi duyan havariler çok şaşırıyorlar, ne yapacaklarını bilmediler. Bazıları sevin-

“Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?”

diyse de çoğu söylenenlere inanamadı. Akşamleyin hepsi bir aradayken, ansızın İsa gelip tam ortalarında belirdi. Onlara, “*Size esenlik olsun!*” dedi. Havariler ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar. İsa ise onlara, “*Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşklar doğuyor içinizde?*” dedi. “*Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var.*” Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. Sevinçten hâlâ inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, “*Sizde yiyecek bir şey var mı?*” diye

sordu. Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler. İsa onu alıp, gözlerinin önünde yedi. Evet, İsa gerçekten dirildi!

Sonra onlara şöyle dedi: *“Daha sizlerle birlikteyken, 'Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir' dedim.”* Bu andan itibaren İsa, Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için hepsinin zihinlerini açtı. Onlara dedi ki, *“Şöyle yazılıdır: Me-*

sih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe

İşte İsa Mesih böylece ölümü yendi. İblis'i ayak altında ezdi.

çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak. Sizler bu olayların tanıklarısınız. Ben de Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek güçle kuşanıncaya dek kentte kalın” (Luka 24:25-49).

İşte İsa Mesih böylece ölümü yendi. İblis'i ayak altında ezdi. Dünyanın başlangıcından beri biriken günahın bedelini bir kerede ödedi. En önemlisi de, bu fedakârlığının neticesinde kendisine inanan tüm herkese sonsuz yaşamın kapısını açmış oldu.

İsa Mesih'in Dönüşü

İsa Mesih'in defalarca belirttiği gibi, başına gelenler, beklenmedik kazalar sonucu meydana gelen, tesadüfi olaylar değildi. Bütün bunlar ezelden beri Tanrı'nın tüm insanları kurtarmak için kurduğu kutsal bir planın neticesiydi. Peygamberlerin sözleri uyarınca İsa, kusursuz canını, günahlı olan tüm insanlığı aklamak için çarmıhta feda etti. Bununla beraber İsa baştan beri insanları saptıran eski yılının, İblis'in başını da ezmiş oldu. İsa ölümden dirilerek nihai zaferi elde etti. Artık kendisine güvenen herkesin günahları bağışlanacak ve bu kimseler sonsuz yaşama sahip olabilecek. Ancak geriye bir mevzu daha vardı: *"Peki ama peygamberlerin vaat ettiği egemenlik ne oldu? Günaha batmış dünya ne zaman orijinal haline geri dönecek?"*

İsa ölümden dirildikten sonra gerçekten diri olduğunu kanıtlamak için kırk gün daha

havarileriyle kaldı. Onlar da vaat edilen ege-menlik ne olacak diye çok meraklandılar. İsa onlara, “Baba'nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok” karşılığını verdi ve şöyle devam etti: “Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yerusalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız” (Elçilerin İşleri 1:8). İsa, daha önceden, havarilerine yanlarından ayrılacağını söylediğinde ‘Yardımcı’ (Grekçe: *Parakletos*) niteliğinde birini onlara yollayacağını da belirtmişti.

Ben de Baba'dan dileyeyeğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. Dünya O'nu kabul edemez. Çünkü O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır (Yuhanna 14:16-17).

Ancak sanılanın aksine kendisinden sonra gelecek bu ‘Yardımcı’ başka bir peygamberin olması mümkün değildi. Bu yardımcı, ayetlerde yazdığı üzere, Mesih’te etkin olan Kutsal Ruh’tu. Nitekim İsa Mesih, havarilerine gelen Ruh vasıtasıyla onlarla birlikte, hatta onların içlerinde olacağına söz verdi.

Böylece, İsa havarileriyle vedalaştıktan sonra, onların gözleri önünde yukarıya alındı. Bir bulut O'nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı. Böylece İsa, Baba Tanrı'nın sağında oturmak üzere göğe yükseldi. İsa giderken, onlar da gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam bu sırada, beyaz giysiler içinde iki melek. *"Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?"* diye sordular. *"Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir"* (Elçilerin İşleri 1:11). Bu ifadeden de anlaşılacağı üzere İsa Mesih yeryüzüne bir kez daha geri dönecektir.

*İsa Mesih,
havarilerine gelen
Ruh vasıtasıyla
onlarla birlikte,
hatta onların
içlerinde olacağına
söz verdi.*

Aslında, İsa daha çarmıha gerilmeden önce görkemli dönüşünden ayrıntılı bir şekilde söz etti. Öz halkı olan Yahudiler'in kendisini reddetmeleri üzerine, İbrahim'in soyu aracılığıyla uluslara vaat edilen egemenliğin ertelendiğini belirtti. Bu durumda İsa, ancak İsrail halkı tövbe edip, Rab İsa Mesih'e, yani kendisine nihayet iman ettikleri zaman geri gelerek yeryüzünde egemenliğini kuracaktır. O zaman

tüm uluslar bir olup Mesih'in hükümdarlığı altında barış içinde yaşayacaktır.

İsa ikinci gelişinden önce aşırı günahlarından dolayı dünyanın başına gelmesi beklenen sonun alametlerine şu şekilde değinir:

Sakin kimse sizi saptırmasın! Birçokları, "Mesih benim" diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar. Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir. Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak. Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır. O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak. Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir (Matta 24:4-14).

Bu ifadesinden anlaşılacağı üzere, Mesih dünyaya dönmeden önce pek çok sahtekâr ortaya çıkıp, kendilerini İsa'nın yerine koymaya çalışacaktır. Oysa ki Kutsal Kitap'ta açıklanan Tanrı'nın kutsal planına göre, bütün insanların günahlarına karşılık kendini fidiye olarak vermiş bulunan İsa'dan başka bir kurtarıcı olamaz. Yüce Tanrı tüm insanlık adına kutsal Oğlu'nu bağışladıktan sonra, başka kim O'nun yerine geçebilir ki? O'ndan daha üstün biri söz konusu olabilir mi ki?

Bununla birlikte son günlerde deprem, kıtlık, savaş ve benzeri pek çok felaketin dünyayı saracağı belirtilir. İsa bunları doğum sancılarına ben-

Yüce Tanrı tüm insanlık adına kutsal Oğlu'nu bağışladıktan sonra, başka kim O'nun yerine geçebilir ki?

zetir. Doğuma yaklaşınca kadının sancıları hem sıklaşır hem de ağırlaşır, son günlerin acıları aynı şekilde olacaktır. Tarih boyunca birçok doğal afet ve korkunç savaşlar yaşandı ama anlaşılan sona gelindiğinde bunlar daha da sıklaşacak ve gittikçe ağırlaşacaktır. Ayrıca Mesih imanlılarına yönelik her tür baskı ve zulüm yapılacağından ve genel anlamda her tür kötülüğün çoğalmasından söz eder. Gerçekten çok çetin günler olacak. Fakat, Tan-

rı'nın lütfuyla bu sıkıntıların ortasında İsa Mesih'in kurtuluş müjdesine inanan ve kurtulan canların sayısı da bir hayli çoğalacaktır.

Kutsal Kitap'ın birçok yerinde Mesih'in görkemli dönüşünden önce ortaya çıkacak büyük bir dünya lideri söz konusudur. İkna kabiliyeti güçlü ve oldukça kibirli olan bu önder, birçok ülkenin bir araya gelmesiyle kurulmuş siyasi bir koalisyonun başına geçip uluslararası barış sağlamak adına İsrail'le önemli bir antlaşmaya imza atacaktır. Ancak birçok yeri ve yüreği fethettikten sonra, büyük savaşlar kopacak, böylece söz konusu liderin sözde barışçıl vaatleri suya düşecek ve gerçek şeytani yüzü ortaya çıkacaktır. Zaman geçtikçe korkunç kibiri yüzünden herkesin kendisine tabi olmasını talep edecektir ve kendisine meydan okuyan herkesi amansızca cezalandıracaktır. Özellikle Rab'bin halkına karşı acımasızca davranacak ve ulusları onlara karşı örgütleyecektir. En sonunda kutsal toprakların üzerine yürüyecek ama istediği zafere ulaşamayacaktır. Beklediğinin aksine Tanrı'nın yargısına çarptırılacaktır.

Bu son sıkıntı dönemi boyunca Tanrı, asırlar boyunca işlenen sayısız günah ve adaletsizlik neticesinde, kendisine karşı gelenlerin üzerine gazabını yağdıracaktır. Denizler ve nehirler kana dönecek, kötü ruhlar yeryüzün-

de terör estirecek ve dağları yerinden oynatacak kadar korkunç depremler ve daha başka küresel boyda afetler yaşanacaktır. Mesih o günlerin sonunda olup bitenleri şöyle tarif eder:

O günlerin sıkıntısından hemen sonra, güneş kararacak, ay ışık vermez olacak, yıldızlar gökten düşecek, göksel güçler sarsılacak. O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O'nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar (Matta 24:29-31).

Evet, İsa Mesih, söz verdiği gibi yeryüzüne geri gelecektir. Hatta aynı yere, Kudüs'e geri dönecektir. Muazzam görkemiyle yeryüzüne döndüğü zaman, öncelikle kendisine inanan herkesi yanına toplayacaktır. Aynı zamanda halkına ve dolayısıyla kendisine karşı gelmiş bulunan dünya ordularını da güçlü sözleriyle yargılayacaktır. Onların başındaki kibirli dünya liderini, sahte peygamberini ve İblis'in

kendisini de etkisiz hale getirecektir. Böylece dünyanın egemenliği, nihayet İsa Mesih'in ellerine tam anlamıyla geçmiş olacaktır. Bütün dünya İsa'nın önünde diz çökecek, tüm uluslar O'nu tek hükümdar olarak kabul edecek ve böylece ülkeler arasında savaşlar artık sona erecektir.

İsa Mesih, çok eskiden beri vaat edildiği gibi, atası Davut'un tahtına oturup Kudüs'ten bütün uluslara hükmedecektir. Adaletsizlik, rant ve yolsuzluk ortadan kalkacak, yerine

sevgi, doğruluk ve esenlik hüküm sürecektir. Dünya üzerine öyle bir barış ruhu salınacaktır ki kurtla kuzu, yılanla çocuk yan yana yatıp dostça geçinecekler. Böylece günahtan dolayı bir hayli yıpranmış olan dünya yenilenmeye başlayacak ve yavaş yavaş orijinal haline geri dönecektir. İşte bu şekilde Tanrı Şeytan'ın bozduğu her şeyi onaracak, eğri olan her şeyi düzeltecektir.

İncil'in son bölümü olan Vahiy'de İsa Mesih, havarisi olan Yuhanna'ya görünüp son günlerde gerçekleşecek bu manzaranın ayrıntılarını aktarır. O anda İsa'yı tüm görkemiyle gören Yuhanna şöyle der:

İşte bu şekilde Tanrı Şeytan'ın bozduğu her şeyi onaracak, eğri olan her şeyi düzeltecektir.

Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin. İşte bulutlarla geliyor! Her göz O'nu görecek, O'nun bedenini deşmiş olanlar bile. O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin (Vahiy 1:6-7).

İsa, son günlerde meydana gelecek bütün bu olayları Yuhanna'ya yazdırdıktan sonra, son bir uyarıda bulunur: *"İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim. Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben'im"* (Vahiy 22:12-13).

Herkesin İsa ile ilgili farklı bir yorumu ya da fikri olabilir ama Mesih'in kendi sözlerine baktığımızda O'nun gerçekte kim olduğunu görmezden gelmek mümkün değildir. Nitekim son günlerde ölüleri diriltecek ve tüm herkesi yargılayacak olan O'dur. Baştan beri müjdelenen Kurtarıcı, günahımızı üstelenen Kurban Kuzusu ve dünyanın sonunda tahta oturacak Kral O'dur. İsa Mesih'ten daha üstünü hiç olmadı, hiç olmayacak da. İncil bu konuda oldukça açık ve nettir: *"Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur"* (Elçilerin İşleri 4:12).

Son Söz

İnsanların İsa hakkındaki bilgileri genellikle pek yüzeysel olsa da Mesih'in karakterini ve hayatını takdir etmeyen yoktur. Ne var ki çoğu zaman, yalnızca Hristiyanlar'ın peygamberi olarak lanse edildiği için, insanların ilgisi buraya kadardır. Oysa burada büyük bir yanlış söz konusudur. Zira, İsa'nın gelişi sadece belirli bir kavim için değildi. Nitekim, Mesih, sadece belirli bir zaman diliminde yaşayıp tek bir halka hizmet etmek üzere varlık göstermedi. Aksine O, baştan beri peygamberlerce tüm ulusların kurtarıcısı olarak müjdelendi. Çarmıhta bütün insanlığın günah bedelini ödedi ve üçüncü gün ölümden dirilerek, tüm insanlık adına İblis'i ve en önemlisi ölümü yendi. Bu sebeple, sağladığı kurtuluşa sahip olmak için belirli bir ulusa ya da dine mensup olmak gerekmez, ebedi kurtuluş için İsa Mesih'e yürekten inanmak ve O'nun sözlerine tabi olmak yeterlidir.

Özetlemek gerekirse, **İsa Mesih gelmiş geçmiş bütün insanlığın tek Kurtarıcısıdır!** Mühim olan bu gerçeğin altını çizmek için, Mesih'in hayatından son bir olaya daha bakalım:

Yahudiler'in Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisiler'den olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, *"Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça, hiç kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz"* (Yuhanna 3) dedi.

"Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."

Oldukça dindar olan Nikodim diğer herkes gibi İsa'ya hayrandı. Elbette İsa'nın yeryüzüne gelmekteki amacı, sadece hayranlar

toplamak değildi. Merakına yenilen Nikodim Mesih'in sırrını çözmek istiyordu ancak İsa'dan gelen yanıtı hiç de hazırlıklı değildi.

İsa Mesih ona şu karşılığı verdi: *"Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."* Ne demek istediğini bir türlü kavrayamayan Nikodim, *"Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?"* diye sordu.

İsa şöyle yanıt verdi: *“Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma. Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir.”*

Mesih'in buradaki açıklamasından fiziksel bir doğuşu değil, ruhsal biçimde bir yeniden doğmayı kastettiği anlaşılmalıdır. Bu ikinci doğuş bağlamında demek istenilen odur ki, bizim ruhsal anlamda *Tanrı'nın Ruhu* aracılığıyla yeniden doğmayı seçebilmemiz söz konusudur. İlk doğduğumuz zaman nerede ya da nasıl bir ülkede doğacağımızı seçmek gibi bir lüksümüz yoktu. Kim bilir, belki de farklı bir yerde doğmuş olmayı isterdik. Ancak farklı bir yerde doğmuş olsaydık, muhtemelen şim-

dikinden başka bir inanca ve kişiliğe sahip olacaktık. Zira, insanların çoğu belirli bir coğrafyada doğup büyüdüğü için orada hüküm süren inanca sarılır. Fakat, ilk fiziksel doğuşumuz yeryüzündeki ailevi ve milli kimliğimizi belirlese de ruhsal kimliğimizi ve kişisel kaderimizi belirlemek zorunda değildir. İsa'nın dediğine göre, yeryüzündeki durumumuz ne olursa olsun Tanrı'nın Egemenliğine girmek için ruhsal anlamda Rab'bin çocukları olarak yeniden doğmayı seçebiliriz. Ne harika bir fırsat!

*Rab'bin çocukları
olarak yeniden
doğmayı seçebiliriz.*

Doğal olarak Nikodim birçoğumuz gibi hâlâ kullaklarına inanamıyordu. İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu. İsa ona şöyle yanıt verdi:

Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun? Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız? Gökten in-

miş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır (Yuhanna 3:1-13).

Burada İsa, din bilgini olan Nikodim'i tatlıdan tatlıya azarlıyordu. Çünkü din öğretmeni olarak Nikodim'in bunları bilmesi gerekirdi. Lakin işin aslı şudur ki, bizler de Nikodim gibi din ve benzeri konulardan ne kadar bilgi edinsek de bilgi kaynağı ve ruhsal kapasite bakımından sınırlı varlıklarız. İnsan ancak gördüklerine tanıklık edebilir ama göremediğimiz ve anlayamadığımız o kadar çok şey var ki... Özellikle de ruhsal konularla ilgili olarak. Hepimiz, inancımıza dair birçok konuya ilişkin kendimizden emin olduğumuzu iddia etsek dahi, inandığımız şeylerin çoğunu gerçekte pek sorgulamadan, başkalarından öğrenmişizdir. Dürüstçe itiraf etmeliyiz ki, aslında yanıtlarından bir türlü emin olamadığımız pek çok soru vardır aklımızda. Örneğin; *Nereden geldik? Ne için varız? Ölümünden sonra nereye gidiyoruz?* Sıradan insanlar olarak bu konularda belki çeşitli fikirler ileri sürebiliriz ancak bu fikirlerimizin doğruluğundan yüzde yüz emin olabilmemiz ne yazık ki mümkün değildir.

Fakat İsa'nın dediklerine göre O bu dünyadan değil, O gökten gelmiştir. Böylece, O'nun tanıklığı çok farklıdır. Çünkü kendisi,

olayın tümünü baştan sona kadar görmüştür. Nitekim Tanrı Sözü olan İsa ezelden beri vardı, her şeyi yaratan, yöneten ve dünyayı avucunda tutan O'dur. İsa Mesih'in bu ilahi kimliğini kabul etmeden, bize göstermek istediği gerçekleri görebilmemiz mümkün değildir. Eğer, O'nun beden almış Tanrı'nın ta kendisi olarak tek Kurtarıcı olduğuna ve bizim günahlarımıza karşılık ölüp dirildiğine inanırsak,

İsa'nın dediklerine göre O bu dünyadan değil, O gökten gelmiştir.

ancak o zaman ruhsal anlamda mucizevi bir şekilde yeniden doğabiliriz. Bu yeniden doğuşla, gözlerimiz

açılır ve böylece hepimiz, İsa Mesih'in bizim için açtığı, sonsuz yaşama kavuşturan, kapıdan geçebiliriz.

Özetlemek gerekirse, bu dünyaya her nasıl geldiysek, yeryüzündeki ailemiz her kim veya milletimiz her ne olursa olsun, ya da her ne kadar günaha bulaşıp kendimizi kirletmiş olursak olalım, Tanrı'nın en büyük arzusu, İsa Mesih'in çarmıhta sağladığı kefaretilikle, bizleri her kötülüklerden arındırıp, kendi kutsal çocukları olarak yeniden doğmamızı sağlamak ve bizleri bir gün kendi yanına, Göksele Egemenliğine almaktır:

O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister. Çünkü tek Tanrı ve Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fide olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur (1. Timoteos 2:4-5).

Harika olan bu teklifini kabul etmezsek, bu dünyada günahın kölesi ve sonrasında da ölümün ebedi tutsağı olarak, kendi kaderimize devam edeceğiz.

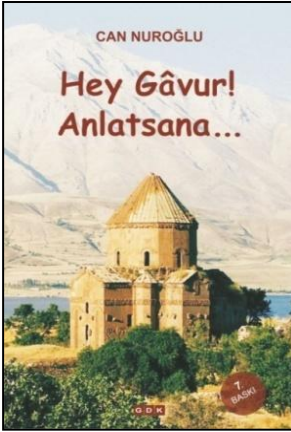
*Yalnızca İsa Mesih
sonsuz hayatın
garantisini verebilir
ve yalnızca O'na
iman ederek
kurtulabiliriz.*

Ancak, İsa Mesih'in sözü uyarınca yeniden doğmaya razı olursak, hem burada, yani yeryüzünde hem de ilahi bir mekanda, yani

Tanrı'nın yanında ebediyen sürececek yepyeni harika bir hayata başlayabiliriz. Yalnızca İsa Mesih sonsuz hayatın garantisini verebilir ve yalnızca O'na iman ederek kurtulabiliriz. Yeniden doğarak yepyeni bir hayata başlamaya ne dersiniz? Yapmanız gereken tek şey İsa Mesih'e 'Evet' demektir. Ne bekliyorsunuz?

Yazarın Diğer Kitapları

Hey Gâvur! Anlatsana...

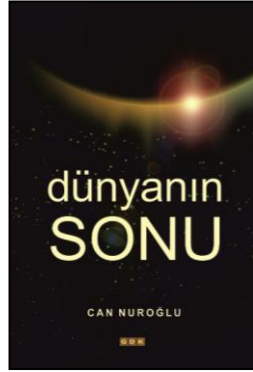
Can Nuroğlu'nun, insanların Hristiyanlık ve Hristiyanlar konusundaki yalan-yanlış bilgilerini gidermek amacıyla kaleme aldığı “**Hey Gavur! Anlatsana...**” adlı kitabını okudunuz mu? Eğer daha okumadıysanız, hiç zaman kaybetmeyin ve yayinevimizden isteyiniz.

Dünyanın Sonu

Doğduğumuz andan itibaren her daim ilerleyen ve gittikçe hızlanan zamanın akıntısıyla sürükleniyoruz. Zamanı durduramıyoruz. Bu seyahatte ben yokum diyemiyoruz. Ve sürüklenmeye devam ediyoruz. İleriye baktığımızda olacakları

hiç kestiremiyoruz. Önümüz kapkaranlık. Her an her şey olabilir. Kesin olarak tek bildiğimiz bu seyahat aniden ölümle sonuçlanacaktır. Fakat ölümden sonra ne var, tam bilmiyoruz. Çevremizdeki insanlara nereye gittiğimizi sorduğumuzda, net bir cevap alamıyoruz. Hatta bu

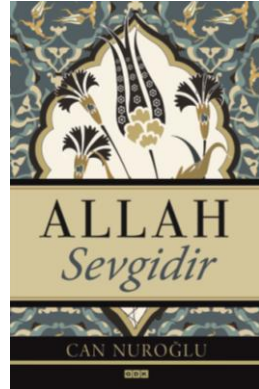
duruma hiç aldırmış etmemeleri, bizi daha da çıldırtıyor. Seyahatleri hiç bitmeyecekmiş gibi davranıyorlar. Ancak böyle olmadığını çok iyi biliyoruz. Bu durumda ne yapabiliriz?

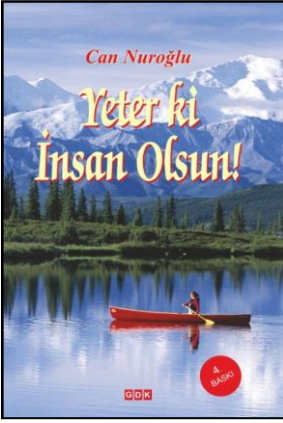
Allah Sevgidir

“Ben Allah’ı her şeyden çok seviyorum” diyorsak, Allah’ın bütün değer ve düşüncelerimizi değiştirmesi gerekmiyor mu?

Bu kitabı okurken hem eksikliklerinizi göreceksiniz hem de bu eksikliklerinizi nasıl gidereceğinizi öğreneceksiniz.

Yeter ki İnsan Olsun!

“Yeter ki insan olsun!” Hepimizin dileği değil mi? Bütün tanıdıklarımız, komşularımız, meslektaşlarımız, esnafımız için arzumuz hep budur! Keşke çevremizdeki insanların hepsi insan olsa! Hepimizin dilinden düşmeyen bu sözcüklerle

aslında ne demek isteriz? Başkalarını hangi akıl terazisiyle tartıp da insan olup olmadıklarına karar veririz? Aynı terazide acaba biz kaç gram geliriz?

İnsanı düşündüren, zihnini kamçıl原因ayan, yüreğine dokunan ve yaşamını değiştiren kitapların sayısı azdır. İşte bu soluk kesen kitapçıkta, aradığınız soruların yanıtlarını ve çok daha fazlasını bulacaksınız.

Gerçeğe Doğru Kitapları

Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol

San. Sit. No: 81/87, Topkapı, İstanbul

Tel: (0212) 567 89 92-93

yaybilgi@gmail.com www.gercegedogru.com